

Skatteministeriet
Udkast
22. september 2010

J. nr. 2010-511-0045

Forslag

til

Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love

(Opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.)

§ 1

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 25. januar 2010, som ændret ved ...[L 112]....., foretages følgende ændringer:

1. § 4 A, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Datterselskabsaktierne anses for ejet direkte af de af moderselskabets (melleholdingselskabets) direkte og indirekte aktionærer, som er omfattet af selskabsskattelovens § 1, § 2, stk. 1, litra a, §§ 31 A eller 32, eller ligningslovens § 16 H, og som i ethvert led mellem aktionæren og melleholdingselskabet ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab. Det gælder dog kun, hvis følgende betingelser alle er opfyldte:

- 1) Melleholdingselskabets primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, jf. § 4 B.
- 2) Melleholdingselskabet udøver ikke reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen.
- 3) Melleholdingselskabet ejer ikke hele aktiekapitalen i datterselskabet.
- 4) Aktierne i melleholdingselskabet er ikke optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.
- 5) Mere end 50 pct. af aktiekapitalen i melleholdingselskabet ejes direkte eller indirekte af selskaber m.v. som nævnt i 1. pkt., som ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit ved direkte ejerskab af aktierne i det enkelte datterselskab.”

2. I § 4 A, indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

”Stk. 4. Hvis stk. 3 medfører, at de samme aktier ejes direkte af flere selskabsaktionærer, anses aktierne for ejet direkte af den øverste aktionær omfattet af stk. 3, 1. pkt.

Stk. 5. Ved indeholdelse af udbytteskat efter kildeskattelovens § 65 i tilfælde omfattet af stk. 3

forpligtes selskabsaktionæren til betaling af et beløb svarende til skatteværdien af selskabsaktionærens andel af det udloddede udbytte til mellemholdingselskabet. Betalingen har ingen skattemæssige konsekvenser for betaleren eller modtageren.”

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

3. § 4 B, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Koncernselskabsaktier anses for ejet direkte af de af det ejende koncernselskabs (mellemholdingselskabets) aktionærer, som er omfattet af selskabsskattelovens § 1, § 2, stk. 1, litra a, §§ 31 A eller 32, eller ligningslovens § 16 H, og som ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab i ethvert led mellem aktionæren og mellemholdingselskabet. Det gælder dog kun, hvis alle betingelserne i § 4 A, stk. 3, nr. 1-5, er opfyldte. § 4 A, stk. 4-5, finder tilsvarende anvendelse.”

4. I § 22, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.: ”1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab på fordringer og gæld omfattet af kursgevinstlovens §§ 14 og 23 overstiger 2.000 kr.”

5. § 28 ophæves og i stedet indsættes:

”§ 28. Indfries eller overdrages en fordring eller sikkerhedsstillelse for en fordring, hvor kreditor eller en kautionist for fordringen er hovedaktionær i debitorselskabet, jf. § 4, i forbindelse med et kapitalindskud til skyldneren eller til et selskab m.v., hvori skyldneren ejer mere end 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, nedsættes anskaffelsessummen for de aktier, der er erhvervet i forbindelse med kapitalindskuddet. Anskaffelsessummen nedsættes med det beløb, hvormed den indfrieede fordrings pålydende overstiger fordringens kursværdi på indfrielsestidspunktet. Ved opgørelsen af nedsættelsen ses bort fra kapitalindskuddet.

§ 28 A. Nedskrives en fordring på en kapitalejer vedrørende ikke indbetalt selskabskapital, jf. selskabslovens § 33, nedsættes anskaffelsessummen for de aktier, der er tegnet i forbindelse med stiftelsen af fordringen, med et beløb svarende til det, fordringen er nedskrevet med.

Stk. 2. Anvendes lagerprincippet på de aktier, hvor anskaffelsessummen skal nedsættes, jf. stk. 1, nedskrives aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse i det år, hvor fordringen nedskrives. For aktier, som er erhvervet i indkomstårets løb, anvendes anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse.”

6. I § 33 A indsættes som stk. 5:

”Stk. 5. Hvis et selskabs anskaffelsessum for aktier anskaffet i perioden 23. april 2006 til 22. april 2009 overstiger aktiernes handelsværdi på tidspunktet for skift af skattemæssig status efter stk. 2, nr. 1, til at være omfattet af § 9, kan tabet fradrages i indkomstårets gevinster på de samme aktier.

Skift af skattemæssig status skal ske senest i det fjerde indkomstår efter indkomståret, hvor aktierne er anskaffet. Det opgjorte tab efter 1. pkt. fradrages i de efterfølgende indkomstår efter de principper, der gælder for tab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, idet tabet alene kan fradrages i gevinster på de samme aktier. Tabet bortfalder, hvis aktierne efterfølgende skifter skattemæssig status efter stk. 2, nr. 2, til at være omfattet af § 8. Livsforsikringsselskaber kan ikke opgøre tab efter 1. pkt.”

7. I § 38, *stk. 4, 3. pkt.*, ændres ”§§ 13, 14” til: ”§§ 13-14”.

8. I § 39, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres ”76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001” til: ”2008/55/EF af 26. maj 2008”.

9. I § 39, *stk. 3*, indsættes efter 2. pkt.: ”Er personens fraflytning sket til et land, der er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, men personen flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, er fortsat henstand betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed, jf. 2. pkt. Er personens fraflytning sket til et land, der ikke er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, men personen flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.”

10. I § 39 A, *stk. 4*, ophæves 2. pkt., og som nyt 4. pkt. indsættes: ”Henstandssaldoen nedskrives med det største af de beløb, der er opgjort efter 1. og 2. pkt.”

11. I § 39 A indsættes som *stk. 13*:

”*Stk. 13.* Told- og skatteforvaltningen kan anmode personen om inden for en rimelig frist at indsende dokumentation til brug for fastsættelsen af henstandsbeløb, der forfalder til betaling efter reglerne i stk. 2-10. Indsendes dokumentationen ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og det beløb, der står på henstandssaldoen, forfalder til betaling. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelsen af den fastsatte frist. Fristen for betaling af beløb omfattet af 2. pkt. er den anden måned efter fremsendelse af betalingskravet med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Stk. 12, 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.”

§ 2

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2006, som ændret ved ...og senest ved, foretages følgende ændring:

1. § 6 A, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

”Uanset stk. 1, 4. pkt., anses udlejning af fast ejendom til et selskab, hvori ejeren af den faste ejendom og dennes ægtefælle direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse, for erhvervsmæssig virksomhed.”

§ 3

I lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1192 af 11. november 2007, som ændret ved ...og senest ved, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Fonde omfattet af § 1, nr. 1 og 4, kan anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9. Fonden kan dog ikke anvende realisationsprincippet på investeringsforeningsbeviser, jf. aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 1, og § 20 A. Endvidere kan fonden ikke anvende realisationsprincippet på porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvis fonden i et indkomstår har anvendt lagerprincippet på sådanne aktier. Det er en betingelse, at fonden anvender realisationsprincippet på alle porteføljeaktier med de undtagelser, der følger af 2. og 3. pkt. Hvis fonden i et indkomstår har anvendt lagerprincippet på porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, bortfalder fondens adgang efter 1. pkt. til at anvende realisationsprincippet på porteføljeaktier. Adgangen efter 1. pkt. til at anvende realisationsprincippet på porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, er betinget af, at der sker uddelinger for et beløb svarende til summen af den skattepligtige indkomst før fradrag efter §§ 4 og 5 og indtægter, som i henhold til stk. 2 og § 10 ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Hensættelser omfattet af § 4, stk. 4, 8 og 9, og § 5, stk. 1 og 2, sidestilles med uddelinger. Uddelinger, hvor hensættelser benyttes, medregnes dog ikke. Det er ikke et krav efter 6. pkt., at uddelingerne er fradragsberettigede. Betingelsen i 6. pkt. anses for opfyldt, selv om fonden har anvendt en del af indkomsten for det pågældende indkomstår til betaling af indkomstskat, jf. § 11, eller har anvendt en del af indkomsten for det pågældende indkomstår til betaling af skat til fremmed stat, Færøerne eller Grønland som følge af, at den fremmede stat, Færøerne eller Grønland har indeholdt skat af udbytte af aktier, renter eller royalty fra kilder dér. Hvis fonden i et indkomstår ikke opfylder betingelsen i 6. pkt., eller hvis der i et indkomstår udløses beskatning efter § 4, stk. 6 eller 8, af ubenyttede hensættelsesbeløb hensat i indkomståret 2010 eller senere, anvendes lagerprincippet fra og med det pågældende indkomstår på sådanne aktier. Aktieavancebeskatningslovens § 24, stk. 3, 1. pkt., finder anvendelse ved skift fra realisationsprincippet til lagerprincippet.”

2. I § 3, *stk. 6*, ændres ”lov om fonde” til: ”lov om fonde og visse foreninger”.

§ 4

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 8. november 2007, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 527 af 17. juni 2008, § 3 i lov nr. 98 af 10. februar 2009, § 8 i lov nr. 525 af 11. juni 2009 og senest ved § 18 i lov nr. 529 af 26. maj 2010, foretages følgende ændring:

1. § 15 c, *stk. 1, 8. pkt.*, ophæves.

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005 som ændret senest ved lov nr. foretages følgende ændringer:

1. I § 73 E, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres ”76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001” til: ”2008/55/EF af 26. maj 2008”.

2. I § 73 E, *stk. 3*, indsættes efter 2. pkt.: ”Er personens fraflytning sket til et land, der er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, men personen flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, er fortsat henstand betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed, jf. 2. pkt. Er personens fraflytning sket til et land, der ikke er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, men personen flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.”

§ 6

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009, som ændret ved foretages følgende ændringer:

1. I § 3 ændres ”§§ 4 og 5” til: ”§§ 4, 5 og 24 A”.

2. I § 6 ændres ”§§ 7, 8 og 24” til: ”§§ 7, 8, 24 og 24 A”.

3. § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således: ”Den skattefri gevinst opgøres som forskellen mellem

gældens værdi ved påtagelsen og fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen.”

4. I § 23, 1. pkt., indsættes efter ”§ 22”: ”eller § 24 A”.

5. I § 23, 2. pkt., indsættes efter ”§ 14 ”: ”og gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22”.

6. § 24, stk. 1, 2. pkt., affattes således: ”Den skattefri gevinst opgøres som forskellen mellem gældens værdi ved påtagelsen og fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen.”

7. Efter § 24 indsættes:

*”Kapitel 4 a
Ikke indbetalt selskabskapital*

§ 24 A. Gevinst og tab på fordringer og gæld vedrørende ikke indbetalt selskabskapital medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

8. § 31, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

”1. pkt. gælder dog ikke for kontrakter som nævnt i 2. pkt. vedrørende aktier, hvor den skattepligtige skal opgøre gevinst og tab efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5.”

9. § 32, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således: ”Tab på en kontrakt som nævnt i stk. 1, 1. pkt., kan fradrages i indkomstårets nettogevinst på kontrakter. Yderligere tab kan fradrages, i det omfang tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter, dog ikke et tidligere indkomstår end 2002.”

10. § 32, stk. 3, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes: ”Tab på kontrakter, der ikke kan fradrages efter stk. 2, kan fradrages i nettogevinster på aktier optaget til handel på et reguleret marked, hvis kontrakten indeholder ret eller pligt til at afstå eller erhverve aktier, eller kontakten er baseret på et aktieindeks. Det er endvidere en betingelse for fradrag efter 1. pkt., at kontrakten, de underliggende aktier eller de aktier, der indgår i det indeks, kontrakten er baseret på, er optaget til handel på et reguleret marked.”

11. I § 32, stk. 3, 2. pkt., ændres ”1. pkt.” til: ”1. og 2. pkt.”

12. I § 32, stk. 3, 4. pkt., ændres ”1.-3. pkt.” til: ”1.-4. pkt.”

13. I § 38, stk. 3, 1. pkt., ændres ”76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001” til: ”2008/55/EF af 26. maj 2008”.

14. I § 38, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.: ”Er personens fraflytning sket til et land, der er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, men personen flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, er fortsat henstand betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed, jf. 2. pkt. Er personens fraflytning sket til et land, der ikke er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, men personen flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.”

15. I § 38 A, stk. 4, ophæves 2. pkt., og som nyt 4. pkt. indsættes: ”Henstandssaldoen nedskrives med det største af de beløb, der er opgjort efter 1. og 2. pkt.”

16. I § 38 A indsættes som stk. 10:

”Stk. 10. Told- og skatteforvaltningen kan anmode personen om inden for en rimelig frist at indsende dokumentation til brug for fastsættelsen af henstandsbeløb, der forfalder til betaling efter reglerne i stk. 2-7. Indsendes dokumentationen ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og det beløb, der står på henstandssaldoen, forfalder til betaling. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelsen af den fastsatte frist. Fristen for betaling af beløb omfattet af 2. pkt. er den anden måned efter fremsendelse af betalingskravet med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Stk. 9, 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.”

17. I § 43 indsættes som stk. 6:

”Stk. 6. Tab på finansielle kontrakter, der er konstateret i indkomståret 2009 eller tidligere, og som efter reglerne i § 31 i lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009 kunne have været fremført til fradrag i indkomståret 2010 eller senere, men som hverken omfattes af § 31 eller § 31 A, behandles efter reglerne i § 31, stk. 3.”

§ 7

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 176 af 11. marts 2009, som ændret ved ...og senest ved, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter ”gældsforpligtelser”: ”, herunder frigørelse for gældsforpligtelser, der udgør skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller skattefrit tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D”.

2. I § 15, stk. 2, 3. pkt., ændres: ”§ 8” til: ”§§ 8 og 24 A”.

3. § 16 H, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., affattes således:

”Ved bedømmelsen ses der bort fra skattepligtig indkomst hidrørende fra selskaber kontrolleret af selskabet, hvis selskaberne er hjemhørende i samme land som selskabet.”

§ 8

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 26. oktober 2009, som ændret ved ...og senest ved, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 C, stk. 9, nr. 1, 1. pkt., indsættes efter ”pengeinstitutter”: ”samt fordringer på løbende ydelser, jf. ligningslovens § 12 B, modtaget som vederlag ved salg af selskaber”.

2. I § 11 B, stk. 4, nr. 3, indsættes efter 3. pkt.:

”Tab og gevinst på obligationer udstedt til finansiering af udlån omfattet af 3. pkt. medregnes ikke.”

3. I § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., udgår ”, eller hvis der er tale om en valutakursterminskontrakt m.v.”

4. I § 31 D indsættes som *stk. 6*:

”*Stk. 6.* Det anses ikke for at være et skattepligtigt tilskud til mellemholdingselskabet, når beløb, der anses for modtaget af aktionæren efter aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, eller § 4 B, stk. 2, ikke udloddes til aktionæren.”

§ 9

I lov om skattefri virksomhedsomdannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 2. oktober 2007, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

”Ejeren (ejerne) har endvidere adgang til at anvende reglerne i denne lov, hvis virksomheden omdannes til et udenlandsk selskab, der er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF, og som er skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 6, eller efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a,”.

2. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

”Stk. 2. Ved omdannelse af virksomheden efter § 1, stk. 1, 2. pkt., til et udenlandsk selskab, der er skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, anses aktiver og passiver, der ikke som følge af virksomhedsomdannelsen er knyttet til det udenlandske selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, for afstået af ejeren på tidspunktet for omdannelsen af virksomheden. Afståelsessummen ansættes til handelsværdien på dette tidspunkt.”

3. I § 6, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

”Ved omdannelse af virksomheden efter § 1, stk. 1, 2. pkt., til et udenlandsk selskab, der er skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, omfatter stk. 1-4 ikke aktiver og passiver, der som følge af virksomhedsomdannelsen ikke er knyttet til det udenlandske selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet.”

§ 10

I lov om beskatning af rederivirksomhed (tonnageskatteoven), jf. lovbekendtgørelse nr. 834 af 29. august 2005, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 530 af 17. juni 2008 og senest ved § 17 i lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, 3. pkt., indsættes efter ”selskabsskattelovens § 2 C”: ”, medmindre dette selskab er koncernforbundet, jf. § 3, stk. 1, med et selskab omfattet af tonnageskatteordningen”.

2. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres ”Skibe, som ejes af rederiet, og som udlejes” til: ”Skibe, som ejes eller lejes af rederiet, og som udlejes eller videreudlejes”.

3. I § 6, stk. 2, 2. pkt., ændres ”Endvidere kan skibe, som ejes af rederiet, og som udlejes” til: ”Endvidere kan skibe, som ejes eller lejes af rederiet, og som udlejes eller videreudlejes”.

4. I § 22, stk. 1, 2 og 4, ændres ”selskabets generalforsamlingsvalgte revisor” til: ”en revisor”.

§ 11

I lov nr. 408 af 1. juni 2005 om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, ligningsloven og tonnageskatteoven (Ændring af oplysnings- og dokumentationspligt vedrørende transfer pricing), som ændret bl.a. ved § 91 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og senest ved § 10 i lov nr. 308 af 19. april 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 9, ophæves.

2. § 5, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

§ 12

I lov nr. 308 af 19. april 2006 om ændring af ligningsloven, selskabsskatteoven og andre skattelove (Justering af erhvervsbeskatningen), foretages følgende ændring:

1) § 12, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

§ 13

I lov nr. 724 af 25. juni 2010 om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love (Harmonisering af beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 20, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 1, nr. 13-22, 24-31, 33 og 34” til: ”§ 1, nr. 13-22, 24-31 og 33”.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af aktieavancebeskatningslovens § 28 A som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, og § 6, nr. 1, 2, 4 og 7.

Stk. 3. § 1, nr. 1-3, og § 8, nr. 1, 3 og 4, har virkning for indkomstår, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 1, nr. 4 og § 6, nr. 5, har virkning fra indkomståret 2010. Den skattepligtige kan dog for indkomståret 2010 vælge at opgøre gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta efter reglerne i kursgevinstlovens §§ 16 og 23, jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009, og gevinst og tab på beviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 22, jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 25. januar 2010. Opgøres gevinst og tab efter 2. pkt., medregnes gevinst og tab på fordringer og gevinst og tab på gæld i fremmed valuta uden hensyntagen til kursgevinstlovens § 14, stk. 1, 2. pkt., og kursgevinstlovens § 23, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 6, nr. 5. Tilsvarende opgøres gevinst og tab på beviser i udloddende investeringsforeninger, der udelukkende investerer i obligationer, uden hensyntagen til reglen i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4.

Stk. 5. Aktieavancebeskatningslovens § 28, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3, 10. pkt., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, og § 6, nr. 9-12 og 17, har virkning fra indkomståret 2010.

Stk. 6. § 1, nr. 6, har virkning fra og med indkomståret 2010. Tabet efter

aktieavancebeskatningslovens § 33 A, stk. 5, skal selvangives i indkomståret, hvor aktierne skifter skattemæssig status, og udgør en del af skatteansættelsen for det pågældende indkomstår.

Stk. 7. § 1, nr. 10, har virkning fra den 27. juni 2010.

Stk. 8. § 2, nr. 1, fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3, 1.-9. pkt. og 11.-12. pkt., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, § 4, nr. 1, § 6, nr. 8 og § 10, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2011.

Stk. 9. § 6, nr. 15, har virkning fra den 1. juli 2010.

Stk. 10. § 8, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2010. Selskaber kan vælge også at anvende bestemmelsen for indkomstårene 2008 og 2009 eller for indkomståret 2009. Indgår selskabet i en koncern, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 8, træffes valget samlet.

Stk. 11. § 9 har virkning for skattefri virksomhedsomdannelse med omdannelsesdato den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 12. § 10, nr. 1, har virkning fra indkomståret 2011.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er primært en opfølgning på lov nr. 525 af 12. juni 2009 om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v. Loven var en del af udmøntningen af skattereformen (forårspakke 2.0).

Harmoniseringen af selskabers aktie- og udbyttebeskatning har fra og med indkomståret 2010 skabt en mere enkel og ens beskatning af udbytter og aktieavancer. Med harmoniseringen er det blevet skattemæssigt neutralt, om et afkast på aktier fremkommer i form af udbytteudlodninger eller som en gevinst ved afståelse. I dette lovforslag foreslås visse justeringer og præciseringer af regelsættet, uden at der ændres på reglernes grundlæggende formål og virkemåde.

Herudover indeholder lovforslaget en række mindre justeringer og præciseringer af forskellige andre regler om beskatning af selskaber og aktionærer, der er vedtaget af Folketinget inden for de senere år, og som SKAT og skatterådgiverne har høstet yderligere erfaringer med. Disse erfaringer giver anledning til, at reglerne nu på flere punkter bliver smidiggjort.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Opfølgning på den gennemførte harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning

De harmoniserede regler om beskatningen af selskabers aktieavancer og aktieudbytter har fra og med indkomståret 2010 betydet, at alle avancer og udbytter af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier er skattefrie for selskaber, uanset hvor længe aktierne har været ejet. Omvendt beskattes alle avancer og udbytter af andre aktiebeholdninger (porteføljeaktier) fuldt ud uanset ejertid.

En helt central bestemmelse i regelsættet er den værnsregel, der skal forhindre omgåelse af betingelserne for, hvornår der er tale om datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier, og dermed forhindre omgåelse af betingelserne for skattefrihed.

Værnsreglen er teknisk kompliceret og gav anledning til mange tekniske spørgsmål under behandlingen i Folketinget. Der kan i den forbindelse særligt henvises til besvarelsen af henvendelserne fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, jf. L 202, FT 2008-09, bilag 39, 41 og 57.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har ligeledes efter vedtagelsen af reglerne stillet en række spørgsmål vedrørende værnsreglen. Skatteministeriets besvarelse af disse spørgsmål er offentliggjort som SKM2010.203.DEP. Samtidig har også Skatterådet taget stilling til spørgsmål vedrørende reglens anvendelse.

Det er i lyset af dette hensigtsmæssigt at vurdere den tekniske udformning af værnsreglen, idet de første praktiske erfaringer er gjort. Besvarelsen af de forskellige spørgsmål giver anledning til de justeringer og præciseringer af værnsreglen, der – uden at der ændres på reglens grundlæggende formål og virkemåde – foreslås i dette lovforslag.

Det er ligeledes de praktiske erfaringer med anvendelsen af reglerne om fondes mulighed for at anvende realisationsprincippet ved beskatningen af deres porteføljeaktier, der er baggrunden for, at disse regler nu foreslås præciseret. Samtidig foreslås det, at en fond ikke skal afskæres fra adgangen til at anvende realisationsprincippet i tilfælde, hvor fonden anvender en del af sin indtægt til betaling af skat.

Ved en yderligere ændring foretages en justering i fusionsskattelovens regler om skattefri tilførsel af aktiver.

Der foretages videre en justering af reglerne i kursgevinstloven vedrørende selskabers mulighed for at fradrage tab på aktiebaserede finansielle kontrakter. Justeringen vedrører selskaber, der anses for næringsdrivende efter aktieavancebeskatningslovens regler.

Endelig foretages der en præcisering af reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven vedrørende genanbringelse af fortjeneste ved salg af en fast ejendom, der har været udlejet af en hovedaktionær til et af denne ejet selskab. Begrundelsen er, at det med den gældende formulering ikke fremstår klart, at udlejning af en fast ejendom til ejerens eget selskab anses for erhvervsmæssig virksomhed, og at det dermed ved et senere salg af ejendommen er muligt at genanbringe en eventuel fortjeneste.

Opfølgning på anden lovgivning om beskatning af selskaber og aktionærer

Bestemmelserne i aktieavancebeskatningsloven om nedsættelse af anskaffelsessummen på aktier, der er erhvervet i forbindelse med et kapitalindskud i selskabet, tilpasses de ændrede regler om dels personers adgang til fradrag for tab på fordringer, jf. lov nr. 724 af 25. juni 2010, dels om selskabers adgang til fradrag for tab på aktier, jf. lov nr. 525 af 12. juni 2009.

Ved lovforslaget indføres der regler om den skattemæssige håndtering af den – endnu ikke ikrafttrådte – selskabsretlige adgang til, at et selskab kan beslutte, at aktionærerne alene skal

indbetale 25 pct. af den selskabskapital, der tegnes ved stiftelsen eller ved en senere kapitalforhøjelse. Ved de foreslåede regler sikres det blandt andet, at der ikke vil være tilfælde, hvor et selskab kan opnå fradrag for sit eventuelle tab på en fordring på kapitalejerne vedrørende ikke indbetalt selskabskapital. En sådan fradragsret bør afskæres, da selskabet ellers i realiteten ville kunne opnå fradrag for tab af egenkapital. Ved en anden ændring sikres det, at en kapitalejer ikke kan opnå fradrag for tab på sine aktier i tilfælde, hvor kapitalen ikke er fuldt indbetalt, og hvor tabet udspringer af, at selskabet ikke har kunnet inddrive den udestående selskabskapital hos kapitalejeren.

Det foreslås videre, at der foretages en præcisering af bestemmelserne om begrænsning af selskabers adgang til at fremføre underskud i den skattepligtige indkomst til modregning i den skattepligtige indkomst for senere indkomstår. Det præciseres således, at underskudsbegrænsningen ikke finder sted i tilfælde, hvor der er tale om en gældseftergivelse i koncernforhold, og hvor eftergivelsen af gælden må anses for et skattefrit datterselskabsudbytte eller et skattefrit tilskud.

Reglerne om personers adgang til fradrag for tab på finansielle kontrakter justeres. Desuden foreslås to mindre justeringer af opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne i selskabsskattelovens regler om rentefradragsbegrænsning.

I reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse indføres der adgang til, at ejeren af en personligt drevet virksomhed skattefrit kan omdanne virksomheden til et udenlandsk selskab. I dag er det alene muligt at foretage skattefri virksomhedsomdannelse til aktieselskaber eller anpartsselskaber, der er registrerede her i landet.

Endelig foretages der nogle mindre justeringer i tonnageskattereglerne og i reglerne om fraflytningsbeskatning.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Opfølgning på den gennemførte harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.

Denne del af lovforslaget er en opfølgning på lov nr. 525 af 12. juni 2009 om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.

3.1.1. Tab på datterselskabsaktier, der var fradragsberettigede inden harmoniseringen af selskabsbeskatningen af aktieafkast

3.1.1.1. Gældende ret

Harmoniseringen af selskabsbeskatningen af aktieafkast gjorde fra og med indkomståret 2010 selskabsbeskatningen af aktieafkast afhængig af ejerskabets størrelse. Afkastet på aktier er skattefrit, hvis ejerandelen i selskabet er på 10 pct. eller mere, eller hvis der er tale om aktiebesiddelser i et koncernselskab, der kan indgå i en sambeskatning med selskabsaktionæren. Andre aktiebesiddelser (porteføljeaktier – ejerskab på mindre end 10 pct. af et ikke-koncernselskab) er undergivet skattepligt. Det er derfor helt nødvendigt at have en regel til håndtering af den situation, hvor en aktie går fra skattepligt til skattefrihed og omvendt på grund af skift i graden af ejerskab.

Med den indsatte regel sidestilles statusskift til porteføljeaktie med skattefri afståelse og genanskaffelse til handelsværdien. Herved sikres det, at skattefriheden for gevinst, der vedrører tiden før statusskiftet, bevares. Samtidig sikres det, at en selskabsaktionær ikke kan konvertere et ikke-fradragsberettiget tab på datterselskabsaktien til et fradragsberettiget tab på porteføljeaktien ved at mindske sin ejerandel.

Der er således symmetri i beskatningen. Gevinster og tab i perioden, hvor der er tale om en datterselskabsaktie, er skattefrie henholdsvis ikke-fradragsberettigede. Gevinster og tab i perioden, hvor der er tale om en porteføljeaktie, er skattepligtige henholdsvis fradragsberettigede.

Efter de regler, der var gældende indtil harmoniseringen af selskabsbeskatningen af aktieafkast, var avancer og tab på aktier afstået på et tidspunkt, der lå mindre end 3 år efter erhvervelsen, skattepligtige henholdsvis fradragsberettigede ved indkomstopgørelsen. Tab kunne dog kun fradrages, i det omfang tabet oversteg summen af de modtagne udbytter af de pågældende aktier, som selskabet i ejertiden havde været fritaget for at medregne ved indkomstopgørelsen.

Der var selskaber, der havde potentielt fradragsberettigede tab på datterselskabsaktier ved fremsættelsen af skattereformforslaget (L 202) den 22. april 2009, idet aktiekurserne som følge af finanskrisen var faldet kraftigt i tiden op til fremsættelsen.

Nogle af disse aktiebesiddelser kan blive skattepligtige i fremtiden, hvis ejerandelen i datterselskabet efterfølgende mindskes, således at aktiebesiddelsen skifter skattemæssig status til porteføljeaktier.

Eksempel på samspillet mellem finanskrisen, den tidligere 3-års regel og statusskifte

Selskab A købte i oktober 2006 aktier i det børsnoterede selskab X for 350 mio. kr. Ved fremsættelsen af skattereformforslaget (L 202) den 22. april 2009 var værdien af aktieposten som følge af finanskrisen faldet til 100 mio. kr. Selskab A ejede den 22. april 2009 mere end 10 pct. af aktiekapitalen i selskabet X.

Selskab A ville efter de hidtil gældende regler have fået et fradragsberettiget tab, hvis aktierne var afstået. Efter de hidtidige regler var tab på aktier ejet i mindre end 3 år fradragsberettigede – korresponderende hermed var gevinster på aktier ejet i mindre end 3 år skattepligtige.

Selskab X har – efter de nye regler er trådt i kraft og har fået virkning – foretaget en kapitalforhøjelse. Kapitalforhøjelsen medfører, at selskab A's andel af aktiekapitalen i selskab X er faldet til under 10 pct.

Statusskiftereglen medfører, at selskab A skal anses for at have afstået datterselskabsaktierne skattefrit (ikke-fradragsberettiget) og nyanskaffet porteføljeaktierne til handelsværdien på tidspunktet for kapitalforhøjelsen. Handelsværdien var på dette tidspunkt 150 mio. kr.

Selskab A beskattes herefter af gevinster og tab i forhold til denne anskaffelsessum på 150 mio. kr. Ved udløbet af indkomståret 2010 for selskab A er værdien af aktierne steget til 200 mio. kr. Der udløses således en beskatning af 50 mio. kr. for indkomståret 2010.

Dette resultat synes ikke at være rimeligt. Tabene – som i høj grad skyldtes finanskrisen, og som var fradragsberettigede inden fremsættelsen af skattereformforslagene – bør kunne fradrages i fremtidige skattepligtige gevinster på de selv samme aktier.

3.1.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at selskaber får adgang til fradrag for nettotabet på deres aktier (dvs. efter nedsættelse med modtagne skattefrie udbytter m.v.) til modregning i fremtidige gevinster på de selv samme aktier, hvis:

1. Selskabet ejede datterselskabsaktier ved fremsættelsen af skattereformforslaget den 22. april 2009, og disse aktier på daværende tidspunkt havde været ejet i mindre end 3 år. 3-års grænsen svarer til den hidtidige tidsgrænse for skattepligt henholdsvis fradragsret.
2. Aktiebeholdningen efterfølgende har skiftet status fra skattefrihed (datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier) til skattepligt (porteføljeaktier). Statusskiftet skal ske senest i det fjerde indkomstår efter indkomståret, hvor aktierne faktisk er anskaffet.

3.1.2. Mellemløbselskaber med datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier

3.1.2.1. Gældende ret

Harmoniseringen af selskabers aktie- og udbyttebeskatning skabte fra og med indkomståret 2010 en mere enkel og ens beskatning af udbytter og aktieavancer:

- Alle udbytter og avancer af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier er skattefrie for selskaber uanset ejertid. Der er tale om datterselskabsaktier, når moderselskabet ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet. Ved koncernselskabsaktier forstås aktier, hvor ejeren og det selskab, hvori der ejes aktier, er sambeskattede eller kan sambeskattes.
- Alle udbytter og avancer af andre aktiebeholdninger (porteføljeaktier) beskattes fuldt ud uanset ejertid. Porteføljeaktier skal som udgangspunkt lagerbeskattes, dvs. at der sker en løbende beskatning af indkomstårets urealiserede avancer og tab. Selskabsaktionæren kan dog vælge realisationsbeskatning af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Med harmoniseringen er det skattemæssigt neutralt, om et afkast på aktier fremkommer i form af udbytteudlodninger eller som en gevinst ved afståelse af aktierne.

Der blev indsat en værnsregel for at hindre omgåelse af betingelserne for, hvornår der er tale om datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier. Værnsreglen skal forhindre, at der opnås skattefrihed i tilfælde, hvor flere porteføljeaktionærer lægger deres aktiebesiddelser i et fælles holdingselskab, der dermed kommer til at eje mindst 10 pct. af aktiekapitalen eller får bestemmende indflydelse i porteføljeselskabet.

Eksempel

Mellemholdingselskab MH ejer 15 pct. af aktierne i driftsselskabet D. MH ejes af tre selskabsaktionærer (A, B og C), der hver ejer $\frac{1}{3}$ af MH. Værnsreglen medfører, at A, B og C hver skal anses for direkte at eje 5 pct. af aktierne i D, *når* MH's primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier, *når* MH ikke udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende D, og *når* aktierne i MH ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Formålet med værnsreglen er at forhindre, at selskabsaktionærer omgår 10 pct. ejerskabskravet i aktieavancebeskatningslovens § 4 A eller omgår kravet om bestemmende indflydelse i aktieavancebeskatningslovens § 4 B ved at eje aktierne via et fælles holdingselskab. Selskabsaktionærene skal ikke kunne opnå et mere fordelagtigt resultat end ved direkte ejerskab.

Princippet bag bestemmelsen er derfor, at selskabsaktionærene skal anses for at eje aktierne i det underliggende driftsselskab direkte, når værnsreglen finder anvendelse. Værnsreglen finder anvendelse, når:

1. mellemholdingselskabets primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier,
2. mellemholdingselskabet ikke udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen,
3. mere end 50 pct. af aktiekapitalen i mellemholdingselskabet direkte eller indirekte ejes af dansk skattepligtige selskaber, der ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit ved direkte ejerskab af aktierne i det enkelte datterselskab, og
4. aktierne i mellemholdingselskabet ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Når selskabsaktionæren stilles som om, aktierne i det underliggende datterselskab ejes direkte, indebærer det bl.a., at udbytter, der udloddes fra det underliggende datterselskab til mellemholdingselskabet, anses for modtaget direkte af selskabsaktionæren. Det indebærer også, at der sker delafståelse af "direkte" ejede aktier, hvis den indirekte ejerandel i det underliggende datterselskab mindskes, og nyanskaffelse af "direkte" ejede aktier, hvis den indirekte ejerandel i det underliggende datterselskab forøges.

Hvis værnsreglen ophører med at finde anvendelse, skal aktierne i det underliggende datterselskab anses for afstået af selskabsaktionæren og erhvervet af mellemholdingselskabet til handelsværdien på det tidspunkt, hvor værnsreglen ikke længere finder anvendelse. Tilsvarende skal aktierne i det underliggende datterselskab anses for afstået af mellemholdingselskabet og erhvervet af selskabsaktionæren til handelsværdien på det tidspunkt, hvor værnsreglen finder anvendelse.

3.1.2.2. Lovforslaget

Lovforslaget indeholder følgende tre justeringer af værnsreglen:

- Reglen skal ikke gælde for selskabsaktionærer, der er porteføljeaktionærer i mellemholdingselskabet.
- Reglen skal ikke omfatte tilfælde, hvor mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i det underliggende datterselskab.
- I de tilfælde, hvor der ved indeholdelse af kildeskat betales skat af udbytter på vegne af selskabsaktionærene, indføres der - af hensyn til minoritetsaktionærer i mellemholdingselskabet - en pligt for disse selskabsaktionærer til at betale et beløb svarende til skatteværdien af udbyttet til mellemholdingselskabet.

Herudover foreslås der en række præciseringer af værnsreglen. Disse præciseringer er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Det foreslås således for det første, at værnsreglen alene skal gælde for mellemholdingselskabets moderselskabsaktionærer – og ikke for selskabsaktionærer, der er porteføljeaktionærer.

Det følger af den nuværende bestemmelse, at det er alle mellemholdingselskabets skattepligtige selskabsaktionærer – og ikke kun moderselskabsaktionærer – der skal anses for at eje aktierne direkte, når værnsreglen finder anvendelse.

Dette er uhensigtsmæssigt, idet porteføljeaktionærene allerede er skattepligtige af aktierne i mellemholdingselskabet. Værnsreglen i den nuværende udformning kræver således, at der ved beskattningen af porteføljeaktieposter i mellemholdingselskabet skal tages hensyn til, at porteføljeaktionæren allerede er beskattet direkte af afkastet fra datterselskabet, ellers dobbeltbeskattes afkastet: først som følge af det direkte ejerskab af aktierne i det underliggende datterselskab og dernæst som følge af ejerskabet af porteføljeaktierne i mellemholdingselskabet.

Med forslaget vil porteføljeaktionærer i mellemholdingselskabet ikke blive anset for at eje aktierne i det underliggende datterselskab direkte, selvom værnsreglen finder anvendelse på moderselskabsaktionærene i mellemholdingselskabet.

Det foreslås for det andet, at reglen ikke skal omfatte tilfælde, hvor mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i det underliggende datterselskab.

Når en gruppe af investorer opkøber et driftsselskab, etableres der ofte et mellemholdingselskab for at optage bankgæld til finansiering af investeringen i driftsselskabet. Dette sker bl.a. for at sikre, at en fremtidig køber af driftsselskabet kun skal forhandle med én sælger. Driftsselskabets overskud efter skat udbetales som udbytter til mellemholdingselskabet. Udbytterne anvendes til at betale renter og afdrag på gælden i mellemholdingselskabet.

Når værnsreglen finder anvendelse, medfører den, at udbytterne anses for modtaget af selskabsaktionærene i mellemholdingselskabet. Dette gælder, uanset at de ikke modtager udbyttet, da udbytterne er gået til at betale af på gælden i mellemholdingselskabet.

Det foreslås for det tredje, at der indføres en pligt for selskabsaktionærene til at betale skatteværdien af udbytte til mellemholdingselskabet, når skatten betales via datterselskabets indeholdelse af udbytteskat ved udlodning til mellemholdingselskabet. Forpligtelsen skal sikre mod diskrimination af minoritetsaktionærene i mellemholdingselskabet.

Eksempel

Et mellemholdingselskab MH 1 ejer 40 pct. af et driftsselskab. Aktierne i MH 1 ejes af mellemholdingselskabet MH 2 (60 pct.) og selskab S (40 pct.). Aktierne i MH 2 ejes af

selskabsaktionærene A-D (25 pct. hver). Værnsreglen fører til, at selskaberne A-D hver vil blive anset for at eje 6 pct. af aktierne i driftsselskabet (porteføljeselskabet) direkte. Det betyder, at A-D vil blive beskattet, når driftsselskabet udlodder udbytte til MH 1. S vil derimod ikke blive berørt af værnsreglen (ejer 16 pct. direkte). Hvis driftsselskabet herefter udlodder et udbytte på eksempelvis 100 til MH 1, skal driftsselskabet indeholde en forholdsmæssig kildeskat på 15 (25 pct. af 60) vedrørende den ejerandel, der anses for direkte ejet af selskaberne A-D. Der kommer således kun 85 i de facto udbytte op i MH1. Selskab S får dermed kun et indirekte udbytte på 34 (40 pct. af 85), og ikke 40, som selskabet egentlig er berettiget til. Selskab S kommer med andre ord til indirekte at betale en del af skatten for selskaberne A-D.

Det foreslås derfor, at selskabsaktionærene omfattet af værnsreglen (i eksemplet A-D) forpligtes til at betale et beløb svarende til skatteværdien af deres andel af det udloddede udbytte til mellemholdingselskabet (i eksemplet betaling af 15 til MH1).

3.1.3. Fonde og avanceopgørelse efter realisationsprincippet

3.1.3.1. Gældende ret

Som udgangspunkt skal fonde anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens 9. Efter reglerne i fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3, kan fonde dog vælge at anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier. Dette gælder både for porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og for porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Ud over almindelige aktier omfatter adgangen til at anvende realisationsprincippet også fondes investeringsforeningsbeviser i akkumulerende og udloddende investeringsforeninger. Dette beror på, at disse investeringsforeningsbeviser omfattes af de almindelige regler for aktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 1, og § 20 A.

Adgangen til at anvende realisationsprincippet er betinget af, at fonden foretager uddelinger for et beløb svarende til summen af den skattepligtige indkomst plus indtægter dækket af bundfradraget på 25.000 kr. efter fondsbeskatningslovens § 3, stk. 2, og eventuelle skattefrie aktieudbytter, jf. fondsbeskatningslovens § 10.

Hensættelser til opfyldelse af almenvelgørende eller på anden måde almenyttige formål og hensættelser til kulturelle, men ikke konkretiserede formål, sidestilles med uddelinger. Endvidere sidestilles hensættelser til konsolidering af fondskapitalen med uddelinger.

Ved valg af realisationsprincippet kan en fond i princippet frit vælge, hvilke porteføljeaktier der skal omfattes af valget og hvor mange porteføljeaktier, der skal omfattes. Fonden behøver således

ikke foretage et samlet valg. Endvidere kan en fond, der opfylder udlodningskravet, fra år til år frit vælge mellem realisationsprincippet og lagerprincippet, jf. dog nedenfor.

Hvis en fond i et indkomstår ikke opfylder betingelserne for anvendelse af realisationsprincippet, eller hvis der i et indkomstår udløses beskatning af ubenyttede hensættelser, anvendes lagerprincippet fra og med det pågældende indkomstår på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

3.1.3.2. Lovforslaget

Efter forslaget bortfalder fondes mulighed for at anvende realisationsbeskatning på investeringsforeningsbeviser i akkumulerende og udloddende investeringsforeninger.

Endvidere foreslås en opstramning i forhold til den gældende, ret vidtgående valgfrihed med hensyn til, hvilke og hvor mange porteføljeaktier, der omfattes af en valgt realisationsbeskatning. Efter forslaget skal fondes valg af realisationsbeskatning som hovedregel omfatte alle de porteføljeaktier, som fonden ejer, og som kan omfattes af realisationsbeskatningen. Det foreslås dog, at fonden kan nøjes med alene at vælge realisationsbeskatning af alle de af fondens porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Den frie adgang til at skifte mellem realisationsbeskatning og lagerbeskatning, hvor der ikke er indtrådt tvungen lagerbeskatning, foreslås ophævet. Det foreslås i stedet, at der ikke kan vælges realisationsbeskatning for porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvis fonden på et eller andet tidspunkt har anvendt lagerbeskatning på sådanne aktier. Tilsvarende foreslås, at en fond ikke kan vælge realisationsbeskatning for porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvis fonden på et eller andet tidspunkt har anvendt lagerbeskatning på sådanne aktier.

Endelig foreslås indsat en regel om, at uddelingskravet og dermed betingelsen for anvendelse af realisationsprincippet anses for opfyldt, selv om fonden har anvendt en del af sin indkomst til betaling af danske indkomstskatter eller udenlandske kildeskatter af aktieudbytter, renter og royalties.

3.1.4. Ændring i fusionsskatteloven

3.1.4.1. Gældende ret

Efter fusionsskattelovens § 15 c, stk. 1, 1. pkt., kan reglerne om skattefri tilførsel af aktiver anvendes, når såvel det indskydende som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i

en medlemsstat i artikel 3 i fusionsskattedirektivet og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed.

Efter regelsættet om skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse fra SKAT er det en betingelse, at det indskydende selskab er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, en stat, der er medlem af EU/EØS, eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, jf. fusionsskattelovens § 15 c, stk. 1, 8. pkt.

3.1.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at betingelsen om, at det indskydende selskab skal være hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, en stat, der er medlem af EU/EØS, eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, ophæves. Baggrunden for dette er, at fusionsskattelovens § 15 c, stk. 1, 1. pkt., allerede afgrænser de selskaber, der kan anvende regelsættet.

3.1.5. Tab på finansielle kontrakter og kildeartsbegrænsning

3.1.5.1. Gældende ret

Selskabers tab på visse aktiebaserede finansielle kontrakter er undergivet en begrænset fradragsret, jf. kursgevinstlovens § 31. Den begrænsede fradragsret betyder, at tab alene kan fradrages i gevinster på aktiebaserede finansielle kontrakter. Adgangen til fradrag for tab begrænses, når kontrakten vedrører aktier, som for udsteder, erhverver eller et selskab, der er koncernforbundet med udsteder eller erhverver, har karakter af datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier eller egne aktier. Det vil sige, at tabsfradraget begrænses, når kontrakten vedrører aktier, der er skattefri for det pågældende selskab.

Som en undtagelse herfra er fastsat, at næringsdrivende selskaber ikke omfattes af kildeartsbegrænsningen. Dette gælder uanset karakteren af de aktier, som den finansielle kontrakt vedrører.

Kursgevinstlovens § 31 har i sin nuværende udformning virkning fra og med indkomståret 2010. Tidligere havde bestemmelsen et bredere anvendelsesområde, idet den med baggrund i den tidligere 3-års regel for selskabers aktier (skattefrihed ved salg efter 3 års ejertid) omfattede aktiebaserede kontrakter generelt. Dette vil sige, at der kan være selskaber, der før indkomståret 2010 har konstateret tab på aktiebaserede finansielle kontrakter, som de som følge af kildeartsbegrænsningen ikke har kunnet udnytte før påbegyndelsen af indkomståret 2010, og som med den nye udformning ikke længere omfattes af kursgevinstlovens § 31.

Hvis det uudnyttede tab heller ikke kan fradrages efter kursgevinstlovens § 31 A, er

konsekvensen, at selskabet reelt har mistet adgangen til at fradrage tabet. Kursgevinstlovens § 31 A omhandler selskaber, der har valgt realisationsbeskatning af porteføljeaktier, og tab på kontrakter, der vedrører aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller på en multilateral handelsfacilitet.

3.1.5.2. Lovforslaget

Den nuværende undtagelse fra kildeartsbegrænsningen for de næringsdrivende selskaber er utilsigtet blevet så bred, at den også omfatter kontrakter, der vedrører aktier, der har karakter af egne aktier for den næringsdrivende, og dermed aktier, der er skattefri for den næringsdrivende.

Det foreslås på den baggrund, at undtagelsen for de næringsdrivende selskaber ændres, således at undtagelsen i stedet knyttes op på et kriterium om, at kontrakten skal vedrøre aktier, hvor den skattepligtige skal opgøre gevinst og tab efter lagerprincippet.

Det har ikke været hensigten, at selskaber som følge af den nye regulering gældende fra indkomståret 2010 skulle miste fradragsretten for gamle uudnyttede tab på selskabers aktiebaserede finansielle kontrakter.

Der foreslås derfor indsat en overgangsregel, således at selskaberne bevarer fradragsretten for tab konstateret i indkomståret 2009 eller tidligere, som de endnu ikke har kunnet udnytte, og hvor kontrakten ikke omfattes af de gældende bestemmelser i kursgevinstlovens § 31 eller § 31 A.

3.1.6. Genanbringelse og udlejning af fast ejendom

3.1.6.1. Gældende ret

Fortjeneste ved salg af fast ejendom, der er anvendt erhvervmæssigt, kan efter reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A under visse betingelser genanbringes i en ny erhvervet fast ejendom, bortset fra ejendomme omfattet af den såkaldte parcelhusregel i ejendomsavancebeskatningslovens § 8. Genanbringelse indebærer en udskydelse af beskatningen til et senere salg af den ejendom, hvori fortjenesten er genanbragt. Udlejning af fast ejendom anses ikke for erhvervmæssig virksomhed.

Som en undtagelse fra udlejningsreglen gælder, at fortjeneste kan genanbringes i en fast ejendom, der udlejes til et selskab, hvori ejeren af den faste ejendom og dennes ægtefælle direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 5, 1. pkt.

3.1.6.2. Lovforslaget

Der foreslås en omformulering af undtagelsen fra udlejningsreglen, således at det utvetydigt fremgår, at udlejning af en hovedaktionærs faste ejendom til hovedaktionærens selskab anses for

erhvervsmæssig virksomhed. Formålet med omformuleringen er alene at sikre, at det utvetydigt fremgår, at en hovedaktionær har mulighed for at genanbringe en fortjeneste ved salg af en fast ejendom, der har været udlejet, til et af hovedaktionæren ejet selskab. Der er således ikke tale om en realitetsændring.

3.2. Opfølgning på anden lovgivning om beskatning af selskaber og aktionærer

3.2.1. Nedsættelse af anskaffelsessummen for aktier erhvervet i forbindelse med kapitalindskud i selskabet

3.2.1.1. Gældende ret

Ifølge aktieavancebeskatningslovens § 28 nedsættes anskaffelsessummen for aktier erhvervet i forbindelse med kapitalindskud i selskabet, hvis der i forbindelse med kapitalindskuddet sker nedbringelse eller indfrielse af en fordring eller sikkerhedsstillelse for en fordring, når et eventuelt tab på den indfrie fordring ikke ville være fradragsberettiget for kreditor eller en eventuel kautionist for den pågældende fordring. Tilsvarende gælder, hvis kapitalindskuddet sker til et selskab, hvori skyldneren ejer mere end 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen.

Bestemmelsen forhindrer, at et ikke fradragsberettiget tab på fordringen via et kapitalindskud til debitorselskabet eller til et datterselskab til debitorselskabet konverteres til et fradragsberettiget tab på aktier.

3.2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 28 om nedsættelse af anskaffelsessummen på aktier erhvervet i forbindelse med kapitalindskud i selskabet tilpasses ændringerne af reglerne for dels personers adgang til fradrag for tab på fordringer, jf. lov nr. 724 af 25. juni 2010, dels selskabers adgang til fradrag for tab på aktier, jf. lov nr. 525 af 12. juni 2009.

Ovennævnte lovændringer indebærer, at personer kan fradrage tab på fordringer på et selskab, hvis årets samlede nettotab overstiger 2.000 kr., medmindre der er tale om en hovedaktionærs fordring på selskabet, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 1 og 2. Endvidere kan selskaber ikke fradrage tab ved afståelse af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 8.

I disse situationer, hvor der nu enten er fradrag for tab på fordringer, eller ikke er fradrag for tab på aktier, vil der ikke længere kunne ske konvertering af et ikke fradragsberettiget tab på fordringen til et fradragsberettiget tab på aktier. Det foreslås derfor, at anskaffelsessummen ikke skal nedsættes i tilfælde, hvor kreditor er en person, der ikke er hovedaktionær i debitorselskabet,

eller i tilfælde, hvor kreditors aktier i debitorselskabet er datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B.

Derimod er der fortsat behov for at sikre, at en hovedaktionærs tab på en fordring på selskabet, der fortsat ikke er fradragsberettiget, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 2, ikke konverteres til et fradragsberettiget tab på aktier. Forslaget indebærer således, at anskaffelsessummen fortsat skal nedsættes for aktier, der erhverves i forbindelse med et kapitalindskud i debitorselskabet eller et selskab m.v., hvori debitorselskabet ejer mere end 10 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, hvis kreditor er hovedaktionær i debitorselskabet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4.

3.2.2. Ikke indbetalt selskabskapital – fradragsbegrænsning for selskabet og nedsættelse af anskaffelsessummen for kapitalejeren

3.2.2.1. Gældende ret

Selskaber skal som udgangspunkt medregne gevinst og tab på fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. kursgevinstlovens § 3. Undtaget herfra er ifølge kursgevinstlovens § 4 tab på fordringer mellem koncernforbundne selskaber og fordringer på sambeskattede selskaber og selskaber, der vil kunne sambeskattes, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A.

Med indførelsen af reglerne i selskabslovens § 33, jf. lov nr. 470 af 12. juni 2009, er der mulighed for, at en del af indbetalingen af selskabskapitalen kan udskydes. Hermed stiftes en fordring for selskabet på kapitalejeren svarende til den ikke indbetalte kapital. Hvis selskabet ikke kan inddrive den indkaldte kapital hos kapitalejeren og derfor nedskriver fordringen, vil selskabet være nødsaget til at nedsætte kapitalen svarende til den nominelle værdi af den nedskrevne fordring.

Tab på selskabets fordring på kapitalejeren vil – uanset at tabet reelt må anses at repræsentere tab på egenkapitalen – efter gældende regler være omfattet af kursgevinstlovens almindelige regler. Det medfører, at der uden for koncernforhold m.v. vil være fradrag for tabet på fordringen, hvis fordringen nedskrives som følge af, at den udestående selskabskapital ikke kan inddrives hos kapitalejeren, jf. kursgevinstlovens § 3.

Samtidig vil kapitalejeren kunne opnå fradrag for tab på de tegnede aktier. For personer kan tab på aktier optaget til handel på et reguleret marked fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der vedrører aktier optaget til handel på et reguleret marked, jf. aktieavancebeskatningslovens § 13 A. For aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, kan tab fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dvs. uden kildeartsbegrænsning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 13.

For selskaber afhænger adgangen til fradrag for tab ved afståelse af aktier af, om der er tale om datterselskabsaktier hhv. koncernselskabsaktier eller porteføljeaktier. Tab vedrørende datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier er ikke fradragsberettiget, jf. aktieavancebeskatningslovens § 8. Tab vedrørende porteføljeaktier kan, hvis den skattepligtige anvender lagerprincippet, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 2. Anvender den skattepligtige realisationsprincippet, kan tab på aktierne alene fradrages i gevinst på realisationsbeskattede aktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 3 og 4.

3.2.2.2. Lovforslaget

Af hensyn til at sikre, at der ikke skattemæssigt kan opnås fradrag for tab på en fordring på kapitalejerne vedrørende ikke indbetalt selskabskapital, foreslås det, at gevinst og tab på fordringer vedrørende ikke indbetalt selskabskapital ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. forslaget til kursgevinstlovens § 24 A.

For at skabe symmetri i beskatningen foreslås det endvidere, at gevinst og tab på kapitalejerens gæld til selskabet vedrørende ikke indbetalt selskabskapital tilsvarende ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Samtidig foreslås, at en nedsættelse af fordringen på kapitalejeren ikke udløser underskudsbegrænsning efter ligningslovens § 15 i tilfælde, hvor kapitalejeren (debitor) er et selskab.

Endelig foreslås det, at anskaffessummen nedsættes på de aktier, hvor kapitalen ikke er fuldt indbetalt, hvis selskabet nedskriver fordringen på kapitalejeren, jf. forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 28 A. Hermed sikres, at aktionæren ikke får fradrag for tab på sine aktier, hvor kapitalen ikke er fuldt indbetalt, hvis tabet udspringer af, at selskabet ikke kan inddrive den udestående selskabskapital hos kapitalejeren.

Hvis selskabet ikke kan inddrive den udestående kapital hos kapitalejeren og herefter nedskriver fordringen, vil det samlede billede herefter blive, at det herved konstaterede tab ikke er fradragsberettiget for selskabet. Omvendt er eftergivelsen af gælden ikke skattepligtig for kapitalejeren og vil ligeledes ikke medføre underskudsbegrænsning (hvis kapitalejeren er et selskab). Endelig nedsættes anskaffessummen for kapitalejerens aktier med det beløb, hvormed fordringen på ikke indbetalt kapital er nedskrevet.

De selskabsretlige regler om udskudt selskabskapital er endnu ikke trådt i kraft. Af hensyn til at de foreslåede regler træder i kraft samtidig med de selskabsretlige regler foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for reglernes ikrafttrædelse.

3.2.3. Underskudsbegrænsning ved frigørelse for gældsforpligtelser i koncernforhold

3.2.3.1. Gældende ret

Ifølge kursgevinstlovens § 8 er gevinst på gæld til koncernforbundne selskaber og sambeskattede selskaber skattefri, hvis kreditor ikke kan fradrage det tilsvarende tab på fordringen. Den skattefri gevinst opgøres som forskellen mellem gældens værdi for debitor ved påtagelsen og værdien af forpligtelsen for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen.

Skattefritagelsen gælder ikke, hvis gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, medmindre debitor er skattefri af tilskud ydet af kreditor efter selskabsskattelovens § 31 D.

Eftergivelse af gæld som led i en samlet ordning medfører endvidere underskudsbegrænsning i medfør af ligningslovens § 15, stk. 2. Skyldnerens uudnyttede, fradragsberettigede underskud og dernæst uudnyttede, fradragsberettigede tab, der kan fremføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, nedsættes således med det beløb, gælden er nedsat med, jf. ligningslovens § 15, stk. 2, 1. pkt.

Nedsættelsesbeløbet formindskes, i det omfang frigørelsen for gældforpligtelsen er skattepligtig for debitor, jf. ligningslovens § 15, stk. 2, 2. pkt. Desuden formindskes nedsættelsesbeløbet, i det omfang gevinst på gælden ikke skal medregnes, jf. kursgevinstlovens § 8, jf. ligningslovens § 15, stk. 2, 3. pkt.

3.2.3.2. Lovforslaget

Der foreslås *for det første* en ændring af formuleringen af kursgevinstlovens §§ 8 og 24, således at det tydeligere fremgår, at skattefritagelsen efter kursgevinstloven alene gælder for eftergivelse af gæld ned til fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen.

Nedskrives gælden til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, afhænger beskatningen henholdsvis skattefriheden således af, om der er hjemmel til beskatning i anden lovgivning. Nedsættelsen af gælden vil således ikke være skattepligtig, hvis denne omfattes af reglerne om skattefrit udbytte, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller udgør et skattefrit tilskud, jf. selskabsskattelovens § 31 D.

Det foreslås *for det andet*, at det i ligningslovens § 15, stk. 2, indføres, at begrænsning af underskud som følge af en tvangsakkord reduceres, hvis frigørelsen for gældsforpligtelsen udgør skattefrit udbytte, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller et skattefrit tilskud efter

selskabsskattelovens § 31 D.

Med forslaget klargøres det, at den del af en gældseftergivelse mellem koncernselskaber, der ikke er skattefri gevinst på gælden, jf. kursgevinstlovens § 8, ligeledes ikke udløser underskudsbegrænsning i debitorselskabet, hvis nedsættelsen af gælden omfattes af reglerne om skattefrit udbytte, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller udgør et skattefrit tilskud, jf. selskabsskattelovens § 31 D. Herved sikres samspillet mellem reglerne om skattefrit udbytte henholdsvis tilskud i koncernforhold og reglerne om underskudsbegrænsning.

3.2.4. Justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskatteloven

3.2.4.1. Gældende ret

I 2007 indførtes med lov nr. 540 af 6. juni 2007 begrænsninger i selskabers rentefradrag. Baggrunden for disse regler er, at de hidtil gældende regler ikke i tilstrækkelig grad kunne forhindre, at internationale koncerner placerede (rente)udgifter i Danmark, mens indtægterne blev placeret i udlandet. Rentefradragsbegrænsningsreglerne blev justeret i 2009 med lov nr. 98 af 10. februar 2009.

Rentefradragsbegrænsningsreglerne består af et *renteloft*, hvorefter nettofinansieringsudgifter, der overstiger en standardforrentning af den skattemæssige værdi af driftsaktiverne, ikke kan fradrages, og en *EBIT-regel*, hvorefter nettofinansieringsudgifter, der overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter, ikke kan fradrages.

Selskabets/koncernens nettofinansieringsudgifter opgøres på samme måde under begge regelsæt og består af en eventuel negativ sum af:

- 1) Skattepligtige renteindtægter og fradragsberettigede renteudgifter. Renteindtægter fra varedebitorer og renteudgifter til varekreditorer indgår dog ikke.
- 2) Provisioner og lignende, herunder stiftelsesprovisioner, der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 8, stk. 3, og de tilsvarende skattepligtige provisioner.
- 3) Skattepligtige kursgevinster og kurstab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven (kontrakter som nævnt i kursgevinstlovens § 30 indgår ikke). Følgende elementer indgår dog ikke:
 - a) Tab og gevinst på varekreditorer og varedebitorer.
 - b) Tab og gevinst på udlån, når den skattepligtige er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en lignende virksomhed.

- c) Tab og gevinster på terminskontrakter m.v., der afdækker driftsindkomst og som ikke er valutaterminskontrakter. Virksomheder, der driver næring med terminskontrakter, er ikke omfattet af undtagelsen.
- 4) En beregnet finansieringsomkostning ved finansielle leasingbetalinger. Ved finansielt leasede aktiver forstås aktiver, der efter de internationale regnskabsregler anses for at være finansielt leasede.
- 5) Skattepligtige aktieavancer og udnyttede aktietab samt skattepligtige udbytter og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, medmindre der er tale om næringsaktier. Negativ aktieindkomst medregnes dog ikke, men fremføres i stedet til medregning i efterfølgende indkomstår.

Sambeskattede selskaber opgør deres renteloft og EBIT-grænse samlet. Koncernens nettofinansieringsudgifter kan maksimalt nedsættes til et grundbeløb på 21,3 mio. kr. (2010-niveau).

3.2.4.2. Lovforslaget

Der foreslås to mindre justeringer af opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

Det foreslås for det første, at realkreditinstitutter m.fl., der ikke medregner tab og gevinst på udlån i nettofinansieringsudgifterne, heller ikke skal medregne tab og gevinst på obligationer, der er udstedt i tilknytning til udlånene.

For det andet foreslås det, at valutaterminskontrakter, som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter (herunder i sambeskattede selskaber), undtages fra rentefradragsbegrænsningsreglerne. Dette medfører, at valutaterminskontrakter sidestilles med andre finansielle kontrakter, der indgår til sikring af driftsindkomsten.

3.2.5. Skattefri virksomhedsomdannelse til udenlandske selskaber

3.2.5.1. Gældende ret

Lov om skattefri virksomhedsomdannelse giver alene mulighed for, at ejeren af en personligt drevet virksomhed skattefrit kan omdanne virksomheden til et aktieselskab eller et anpartsselskab, der registreres her i landet. Reglerne giver således ikke mulighed for at foretage skattefri virksomhedsomdannelse til udenlandske selskaber.

3.2.5.2 Lovforslaget

Ved lovforslaget etableres der mulighed for, at skattefri virksomhedsomdannelse kan ske til

udenlandske selskaber, der enten er ubegrænset skattepligtige til Danmark på grund af ledelsens sæde eller begrænset skattepligtige som følge af, at selskabet ved omdannelsen får et fast driftssted her i landet.

3.2.6. Justering af tonnageskatte reglerne

3.2.6.1. Gældende ret

Der gælder en række betingelser for at være omfattet af tonnageskatteordningen, bl.a. er det alene selskaber, der er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, for så vidt angår selskaber hjemhørende i Danmark, der kan omfattes af ordningen. Der gælder dog den undtagelse, at selskaber omfattet af selskabsskatteovens § 2 C, der ellers er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 2, ikke kan anvende tonnageskatteordningen.

Herudover gælder, at indkomst ved udlejning af et rederis egne (ejede) skibe alene kan omfattes af tonnageskatteordningen, når lejer anvender skibene til formål, som ville kunne omfattes af ordningen, hvis skibene benyttedes til samme formål af udlejer selv.

Endelig findes i skattekontrolloven en endnu ikke ikrafttrådt bestemmelse, der undtager rederier fra oplysnings- og dokumentationspligt, for så vidt angår kontrollerede transaktioner med udenlandske selskaber og faste driftssteder, når indkomsten, der oppebæres ved transaktionen, skal henføres til den tonnagebeskattede indkomst. Europa-Kommissionen har imidlertid ikke godkendt bestemmelsen som værende forenelig med statsstøttere reglerne.

3.2.6.2. Lovforslaget

For at hindre at underskudsgivende rederivirksomhed i en rederikoncern, der er omfattet af tonnageskatteordningen, bringes uden for ordningen, og dermed - i strid med forudsætningerne for den lempelige beskatning i ordningen - kan bringes til fradrag efter skatte Lovgivningens almindelige regler ved blot at placere den underskudsgivende del af rederivirksomheden i et selskab omfattet af selskabsskatteovens § 2 C, foreslås det, at disse ”§ 2 C-selskaber” fremover kan omfattes af tonnageskatteordningen, såfremt selskabet er koncernforbundet med et rederi omfattet af tonnageskatteordningen.

Herudover foreslås det, at også indkomst ved videreudlejning af lejede skibe alene kan omfattes af tonnageskatteordningen, når lejer anvender skibene til formål, som ville kunne omfattes af ordningen, hvis skibene blev benyttet til samme formål af udlejer selv. Således kan ”anvendelses-betingelsen” ikke omgås ved at udleje lejede skibe frem for egne (ejede) skibe.

Endelig foreslås en ophævelse af den endnu ikke ikrafttrådte ændring af skattekontrolloven, der undtager rederier fra oplysnings- og dokumentationspligt, for så vidt angår kontrollerede

transaktioner med udenlandske selskaber og faste driftssteder, når indkomsten, der oppebæres ved transaktionen skal henføres til den tonnagebeskattede indkomst.

3.2.7. Justering af reglerne om fraflytterbeskatning

De gældende regler om fraflytterbeskatning foreslås justeret på følgende punkter:

- 1) Reglerne om sikkerhedsstillelse for betalingen af fraflytterskat, hvormed der er givet henstand, foreslås ændret, således at spørgsmålet om sikkerhedsstillelse afhænger af den fraflyttede persons aktuelle bopælsland og ikke af det land, som personen først fraflytter til.
- 2) Reglerne om nedskrivning af henstandssaldoen ved tab på aktier eller fordringer m.v. foreslås justeret, således at henstandssaldoen altid nedskrives med mindst det beløb, som den fraflyttede person skal betale i afdrag på henstanden.
- 3) Der foreslås indført lovhjemmel til, at told- og skatteforvaltningen kan kræve dokumentation til brug ved fastsættelsen af afdrag på henstandssaldoen.

3.2.7.1. Gældende ret

Ved fraflytning til et land, der ikke er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv (direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008) er henstand med betalingen af fraflytterskat betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed for betalingen af henstandsbeløbet.

Efter de oprindelige regler om fraflytterskat og henstand med betalingen af fraflytterskat, der blev indført ved lov nr. 310 af 25. maj 1987, var henstand med betalingen af fraflytterskat altid betinget af, at der blev stillet sikkerhed for betalingen af henstandsbeløbet.

Ved lov nr. 221 af 31. marts 2004 blev reglerne ændret, således at der ikke længere skal stilles sikkerhed, hvis fraflytningen sker til et land, der er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv. Baggrunden for lovændringen var, at EU's bistandsdirektiv indeholder regler om bistand til blandt andet inddrivelse af skyldige skattebeløb, og at der derfor ikke er samme behov for at stille krav om sikkerhedsstillelse, når fraflytningen sker til et EU-medlemsland. Lovændringen skyldtes endvidere overvejelser om, hvorvidt de tidligere regler var i fuld overensstemmelse med EU-retten.

Efter den gældende formulering er det første tilflytterland og ikke den fraflyttede persons aktuelle bopælsland afgørende for, om der skal stilles sikkerhed eller ej.

Hvis aktier m.v. eller fordringer efter fraflytningen afstås med tab, skal der beregnes en skatteværdi af tabet, dels efter reglerne i personskattelovens § 8 a, og dels efter de udenlandske regler. Efter de gældende regler nedsættes henstandssaldoen med skatteværdien efter personskattelovens § 8 a, mens den fraflyttede person som afdrag på henstanden skal betale et beløb, der svarer til skatteværdien efter de udenlandske regler. Hvis skatteværdien efter de udenlandske regler overstiger skatteværdien efter personskattelovens § 8 a, kan det beløb, som personen skal betale som afdrag på henstandssaldoen, overstige det beløb, som henstandssaldoen nedskrives med. Det kan eventuelt medføre, at personen i alt kommer til at betale et større beløb i afdrag på henstanden end den oprindelige henstandssaldo.

Fraflytterskat, hvormed der er givet henstand efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven, forfalder til betaling efter nærmere angivne regler i henholdsvis aktieavancebeskatningslovens § 39 A, stk. 2-10, og kursgevinstlovens § 38 A, stk. 2-7.

Den gældende lovgivning indeholder ingen regler om, at told- og skatteforvaltningen kan kræve dokumentation til brug ved fastsættelsen af henstandsbeløb, der forfalder til betaling.

3.2.7.2. Lovforslaget

Det foreslås, at henstand med betalingen af fraflytterskat for en person, der først er flyttet til et land, der er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv, men flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, gøres betinget af, at personen stiller betryggende sikkerhed for betalingen af henstandsbeløbet, idet told- og skatteforvaltningen efter videreflytningen ikke vil kunne opkræve henstandsbeløbet efter reglerne i den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv.

Det foreslås endvidere, at en stillet sikkerhed for en person, der først er flyttet til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, men flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, efter anmodning skal frigives, idet told- og skatteforvaltningen efter videreflytningen vil kunne opkræve henstandsbeløbet efter reglerne i den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv.

Efter forslaget vil personens aktuelle bopælsland være afgørende for, om der skal stilles sikkerhed for betalingen af henstandsbeløbet eller ej.

Det foreslås endvidere, at henstandssaldoen i tilfælde, hvor aktier m.v. eller fordringer efter fraflytningen afstås med tab, nedsættes med det største af følgende beløb: skatteværdien af tabet opgjort efter personskattelovens § 8 a, eller skatteværdien af tabet opgjort efter udenlandske

regler. Reglen om, at den fraflyttede person skal indbetale afdrag på henstanden med et beløb, der svarer til skatteværdien af tabet efter udenlandske regler, foreslås ikke ændret, idet den skattepligtige har fået en likviditet på dette beløb i form af en lavere skat i udlandet. Efter den foreslåede ændring vil henstandssaldoen blive nedsat med et beløb, der mindst svarer til det beløb, som personen skal betale i afdrag på henstanden, ligesom henstandssaldoen altid vil blive nedskrevet med et beløb, der mindst svarer til skatteværdien af tabet opgjort efter personskattelovens § 8 a.

Der foreslås endelig indsat en udtrykkelig lovhjemmel til, at told- og skatteforvaltningen kan kræve dokumentation til brug ved fastsættelsen af henstandsbeløb, der forfalder til betaling. Det foreslås, at henstandssaldoen bortfalder, og at henstandsbeløbet forfalder til betaling, såfremt udbedt dokumentation ikke modtages.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslagene har primært til formål at justere reglerne fra lov nr. 525 af 12. juni 2009 på baggrund af de hidtidige erfaringer. Der er tale om mindre justeringer og præciseringer, som ikke ændrer på de nye reglers grundlæggende formål, opbygning og virkemåde. Forslagene har derfor ikke egentlige provenumæssige konsekvenser. Der foreslås endvidere justeringer af tilsvarende karakter på andre områder inden for erhvervsbeskatningen.

Forslaget om at give selskabsaktionærer med aktiebeholdninger, som havde været ejet i mindre end 3 år den 22. april 2009, og som efterfølgende skifter status fra datterselskabsaktier til porteføljeaktier, adgang til at fratække et eventuelt nettotab i fremtidige gevinster på samme aktier, vil dog medføre et provenutab. For porteføljeaktier, der beskattes efter lagerprincippet, typisk noterede aktier, vil tabet fremkomme løbende i takt med kursstigninger, mens provenutabet vedrørende unoterede aktier først vil fremkomme i forbindelse med en afståelse af de pågældende aktier, hvilket måske først sker efter en længere årrække. Provenutabet på selskabsskatten vil blive modvirket af tilbageløb i form af øget aktieindkomstskat m.v. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for et underbygget skøn over provenuvirkningen og den tidsmæssige placering, men rent skønsmæssigt anslås den varige virkning til et provenutab i størrelsesordenen 1 mio. kr. årligt.

Forslaget om at udvide adgangen til modregning af tab på aktiebaserede finansielle kontrakter i gevinster på aktier optaget til handel på et reguleret marked til at omfatte tab på finansielle kontrakter vedrørende noterede aktier skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser, da begrænsningen i den nugældende regel til alene at være gældende for noterede kontrakter ikke er tillagt betydning ved provenuvurderingen i forbindelse med indførelsen af reglen, jf. L 112, bilag 9 (samlingen 2009/10).

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om, at tab på aktiebaserede finansielle kontrakter uanset udsteder kan modregnes i gevinster på aktier optaget til handel på et reguleret marked, hvis kontrakten eller de underliggende aktier er optaget til handel på et reguleret marked, vil ligestille udstederne og dermed forbedre konkurrencevilkårene i den finansielle sektor.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring hos Advokatsamfundet, AE Rådet, AmCham Denmark, ATP, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Skatterevisorforeningen, SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR).

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser	De foreslåede justeringer af	Forslaget om adgang til

for det offentlige	reglerne i lov nr. 525 af 12. juni 2009 ændrer ikke på reglernes grundlæggende formål, opbygning og virkemåde og har derfor ikke egentlige provenumæssige konsekvenser. Udvidelsen af adgangen til modregning af tab på aktieba-serede finansielle kontrakter skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser ud over, hvad der er lagt til grund ved gennemførelsen af lov nr. 724 af 25. juni 2010.	fradrag for tab på aktier, der den 22. april 2009 havde været ejet i mindre end 3 år og efterfølgende skifter status til porteføljeaktier, anslås at medføre et varigt provenutab i størrelsesordenen 1 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at tab på aktieba-serede finansielle kontrakter uanset udsteder kan modregnes i gevinster på aktier optaget til handel på et reguleret marked, hvis kontrakten eller de underliggende aktier er optaget til handel på et reguleret marked, vil ligestille udstederne og forbedre konkurrencevilkårene i den finansielle sektor.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der blev i forbindelse med harmoniseringen af selskabers aktieavance- og aktieudbyttebeskatning i lov nr. 525 af 12. juni 2009 indsat en værnsregel i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, og § 4 B, stk. 2. Formålet med værnsreglen er at forhindre, at selskabsaktionærer omgår ejerskabskravene ved at eje aktierne via et fælles holdingselskab.

Eksempel

Mellemholdingselskab MH ejer 15 pct. af aktierne i driftsselskabet D. MH ejes af tre selskabsaktionærer (A, B og C), der hver ejer $\frac{1}{3}$ af MH. Værnsreglen medfører, at A, B og C hver skal anses for direkte at eje 5 pct. af aktierne i D, *når* MH's primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier, *når* MH ikke udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende D, og *når* aktierne i MH ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Der foreslås visse justeringer og præciseringer af værnsreglen. Justeringerne medfører ikke, at der ændres på værnsregelens grundlæggende formål og virkemåde.

Indledningen (1. pkt.)

Der foreslås en justering i indledningen af stk. 3.

Det foreslås for det første, at værnsreglen alene skal finde anvendelse for de af moderselskabets (mellemholdingselskabets) selskabsaktionærer, der direkte eller indirekte er moderselskabsaktionærer, dvs. selskabsaktionærer, der i ethvert led ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab.

Eksempel

Et mellemholdingselskab ejer 10 pct. af aktiekapitalen i et driftsselskab. Aktierne i mellemholdingselskabet ejes dels af et selskab, der ejer 55 pct., og dels af 9 selskabsaktionærer, der hver ejer 5 pct. af aktiekapitalen.

Det følger af ordlyden af indledningen til aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, at ”Datterselskabsaktierne anses for ejet direkte af moderselskabets selskabsaktionærer ...”. Det er således mellemholdingselskabets selskabsaktionærer – og ikke moderselskabsaktionærer – der skal anses for at eje aktierne i datterselskabet direkte. De 9 selskaber med hver 5 pct. af

aktiekapitalen er selskabsaktionærer i mellemholdingselskabet og anses derfor for at eje aktierne i datterselskabet (½ pct. hver) direkte.

Det foreslås, at det alene er moderselskabets moderselskabsaktionærer, der berøres af værnsreglen. Dette er mere hensigtsmæssigt. Porteføljeaktionærerne er allerede skattepligtige af aktierne i mellemholdingselskabet. Værnsreglen i den nuværende udformning kræver således, at der ved beskattningen af porteføljeaktieposter i mellemholdingselskabet skal tages hensyn til, at porteføljeaktionæren allerede er beskattet direkte af afkastet fra driftsselskabet, ellers dobbeltbeskattes afkastet: først som følge af det direkte ejerskab af aktierne i det underliggende datterselskab og dernæst som følge af ejerskabet af porteføljeaktierne i mellemholdingselskabet.

Herudover foreslås et par præciseringer i lovteksten samt en sproglig forbedring af teksten.

Den sproglige forbedring består i, at det foreslås, at moderselskabet i selve lovteksten benævnes mellemholdingselskabet.

Det foreslås dernæst, at det præciseres, at bestemmelsen finder anvendelse for såvel direkte som indirekte aktionærer i mellemholdingselskabet.

Videre foreslås det, at det præciseres, at værnsreglen finder tilsvarende anvendelse for udenlandske selskaber, hvis indkomst beskattes her i landet. Udenlandske selskabers indkomst kan være skattepligtig her i landet som følge af international sambeskatning (selskabsskattelovens § 31 A) eller CFC-beskatning (selskabsskattelovens § 32 eller ligningslovens § 16 H).

Det bemærkes, at ved vurderingen efter aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, skal det forudsættes, at der er tale om CFC-selskaber (og dermed skattepligtige selskabsaktionærer), hvis selskaberne inklusive aktieafkastet fra driftsselskabet er omfattet af CFC-reglerne.

Det skal også bemærkes, at værnsreglen finder anvendelse for fonde omfattet af fondsbeskatningsloven. Dette følger af fondsbeskatningslovens § 3, hvorefter den skattepligtige indkomst for fonde og foreninger opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler for indregistrerede aktieselskaber.

Stk. 3, nr. 1-2 og 4

Der foreslås ingen ændringer i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, nr. 1, 2 og 4, med den nye affattelse af bestemmelsen.

Stk. 3, nr. 3

Der foreslås en ny betingelse for værnsreglens anvendelse.

Det foreslås, at værnsreglerne i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, og § 4 B, stk. 2, ikke skal finde anvendelse, medmindre selskabsaktionærerne øger ejerandelen i det underliggende selskab ved at gå sammen om at eje aktierne gennem et fælles holdingselskab.

Ejer mellemholdingselskabet 100 pct. af det underliggende selskab, forøger aktionærerne i holdingselskabet ikke ejerandelen i det underliggende selskab ved at eje aktierne via et holdingselskab. Ejerne i holdingselskabet har således samme ejerandel af holdingselskabet som af det underliggende selskab. Der er derfor ikke behov for, at værnsreglen om mellemholdingselskaber finder anvendelse ved 100 pct. ejerskab af driftsselskabet.

Eksempel

Mellemholdingselskabet MH 1 ejer alle aktierne i driftsselskabet D. MH 1 ejes af 2 mellemholdingselskaber MH 2 og MH 3, der hver ejer 50 pct. af aktierne i MH 1. MH 2 ejes af 6 selskabsaktionærer S 1-6 og MH 3 ejes ligeledes af 6 selskabsaktionærer S 7-12. Bestemmelserne medfører, at selskabsaktionærerne 1-12 skal anses for at eje aktierne i D direkte, hvorved der bl.a. sker beskatning af selskabsaktionærerne, når udbytte udloddes fra D til MH 1.

Forslaget medfører, at værnsreglen i det ovennævnte tilfælde først finder anvendelse i ledet mellem MH 1 og MH 2/MH 3. Der skal således først ske udbyttebeskatning, når der sker udlodning fra MH 1 til MH 2/MH 3. Selskabsaktionærerne S 1-12 skal med andre ord anses for at eje aktierne i MH 1 direkte.

Værnsreglen vil derimod fortsat kunne finde anvendelse i følgende eksempel: Mellemholdingselskab MH 1 ejer 20 pct. af aktierne i driftsselskabet D. Alle aktierne i MH 1 ejes af mellemholdingselskabet MH 2. MH 2 ejes af 3 selskabsaktionærer, der hver ejer $\frac{1}{3}$ af MH 2. Selskabsaktionærerne ejer således hver $6\frac{2}{3}$ pct. af aktierne i D.

Værnsreglen skal nemlig anvendes på hvert enkelt selskab. Der startes nedefra i ejerstrukturen, dvs. der startes med MH 1.

Det skal derfor undersøges, om MH 1's primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier, om MH 1 udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen i D, om MH 1 ejer alle aktierne i D, om MH 1's aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, samt om mere end 50 pct. af aktiekapitalen i MH 1 direkte eller indirekte ejes af skattepligtige selskaber, der ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit fra D ved direkte ejerskab.

Konstateres det, at MH 1 omfattes af værnsreglen, skal MH 2 anses for at eje aktierne i D direkte.

Det skal herefter undersøges, om MH 2's primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier, om MH 2 udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen i D, om MH 1 ejer alle aktierne i D, om MH 2's aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, samt om mere end 50 pct. af aktiekapitalen i MH 2 direkte eller indirekte ejes af skattepligtige selskaber, der ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit fra D ved direkte ejerskab.

Spørgsmålet er således *ikke*, om MH 2 ejer alle aktierne i MH 1, men om MH 2 ejer alle aktierne i D. På samme måde som spørgsmålet ikke er, om selskabsaktionærerne kan modtage skattefrie udbytter fra MH 1, men om udbytterne kan modtages skattefrit fra D.

Stk. 3, nr. 5

Den foreslåede affattelse af aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, nr. 5, svarer til den nuværende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, nr. 3. Der foreslås dog to mindre præciseringer. Begge præciseringer foreslås ved, at der henvises til de selskabsaktionærer, der er nævnt i bestemmelsens 1. pkt.

Det foreslås for det første, at det præciseres, at udenlandske selskabsaktionærer, der sambeskattes (selskabsskattelovens § 31 A) eller CFC-beskattes (selskabsskattelovens 32 eller ligningslovens § 16 H), indgår i vurderingen af, om mere end 50 pct. af aktiekapitalen i mellemholdingselskabet direkte eller indirekte ejes af skattepligtige selskabsaktionærer, der ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit ved direkte ejerskab af aktierne i det enkelte datterselskab.

Det foreslås for det andet, at det fremgår eksplicit af lovteksten, at værnreglen alene finder anvendelse, når mere end 50 pct. af aktionærerne i mellemholdingselskabet umiddelbart opfylder betingelsen for at kunne modtage skattefrit udbytte fra mellemholdingselskabet.

Dette er allerede en forudsætning. Efter ordlyden skal mere end 50 pct. af aktiekapitalen i mellemholdingselskabet direkte eller indirekte være ejet af skattepligtige selskaber, der ikke ville kunne modtage skattefrit udbytte fra driftsselskabet. Heri ligger implicit, at mere end 50 pct. af aktionærerne i mellemholdingselskabet umiddelbart opfylder betingelsen for at kunne modtage skattefrit udbytte fra mellemholdingselskabet.

Værnsreglen finder derfor ikke anvendelse i følgende tilfælde: Et mellemholdingselskab MH ejer 10 pct. af aktiekapitalen i et driftsselskab D. Aktierne i MH ejes dels af et selskab, der ejer 19 pct. og dels af 9 selskabsaktionærer, der hver ejer 9 pct. af aktiekapitalen.

Der er således kun 19 pct. af aktiekapitalen i MH, der ejes af en selskabsaktionær, der

umiddelbart opfylder betingelsen for at modtage skattefrit udbytte fra MH. De øvrige selskabsaktionærer kan således ikke modtage udbytte fra D (eller fortjeneste ved et eventuelt salg af D) uden beskatning, hvorfor MH ikke kan siges at eksistere med henblik på at undgå udbyttebeskatningen for disse selskaber. Værnsreglen finder ikke – og bør heller ikke - finde anvendelse. Dette foreslås præciseret i lovteksten via henvisningen til selskaber m.v. som nævnt i 1. pkt.

Til nr. 2

Stk. 4

Ved anvendelse af værnsreglen i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, er det de øverste skattepligtige selskabsaktionærer i den berørte ejerkæde, der bliver anset for at eje aktierne i driftsselskabet direkte. Værnsreglen finder således alene anvendelse på selskaberne A-C i følgende eksempel.

Eksempel

Mellemholdingselskab MH 1 ejer 15 pct. af aktierne i driftsselskabet D. De øvrige 85 pct. af aktierne i D ejes af selskab X. 60 pct. af aktierne i MH 1 ejes af mellemholdingselskabet MH 2, og de resterende 40 pct. ejes af en personlig aktionær. MH 2 ejes af tre selskabsaktionærer (A-C), der hver ejer $33\frac{1}{3}$ pct. af MH 2.

Selskabsaktionærerne A-C anses hver for direkte at eje 3 pct. af aktierne i D. MH 2's direkte ejerskab bortfalder som følge af, at selskabsaktionærerne i MH 2 i stedet anses for at eje aktierne i D direkte.

Det foreslås, at dette præciseres i et nyt stykke (stk. 4) i aktieavancebeskatningslovens § 4 A. Det foreslås således, at hvis værnsreglen medfører, at de samme aktier ejes direkte af flere selskabsaktionærer, skal aktierne anses for ejet af den øverste aktionær omfattet af stk. 3, 1. pkt. (dvs. den øverste moderselskabsaktionær).

Stk. 5

Det følger af kildeskattelovens § 65, at der ved skattepligtige udbytteudlodninger skal ske indeholdelse af kildeskat. Dette kan give anledning til diskrimination af minoritetsaktionærer i mellemholdingselskabet i tilfælde, hvor disse minoritetsaktionærer ikke bliver beskattet af aktierne i det underliggende selskab.

Eksempel

Et mellemholdingselskab MH 1 ejer 40 pct. af et driftsselskab. Aktierne i MH 1 ejes af mellemholdingselskabet MH 2 (60 pct.) og selskab S (40 pct.). Aktierne i MH 2 ejes af selskabsaktionærerne A-D (25 pct. hver). Selskaberne A-D anses dermed hver for at eje 6 pct. af

aktierne i driftsselskabet direkte.

Ved en udbytteudlodning på eksempelvis 100 fra driftsselskabet til MH 1 skal driftsselskabet indeholde en forholdsmæssig kildeskat på 15 (25 pct. af 60) vedrørende den ejerandel, der anses for direkte ejet af selskaberne A-D. Der kommer således kun 85 i de facto udbytte op i MH1.

S får dermed kun et indirekte udbytte på 34 (40 pct. af 85), og ikke 40, som selskabet egentlig er berettiget til. S kommer med andre ord til at betale en del af skatten for selskaberne A-D.

Det foreslås, at selskabsaktionærerne A-D i eksemplet forpligtes til betaling af et beløb svarende til skatteværdien af deres andel af det udloddede udbytte til MH1. Det vil være tilstrækkeligt, at der i MH1 optages en fordring på de aktionærer, som skatten påhviler. Udgangspunktet vil i givet fald være, at fordringen skal forrentes af aktionærerne. Betalingen har ingen skattemæssige konsekvenser for betaleren eller modtageren.

Til nr. 3

Der er tale om justeringer og præciseringer svarende til forslagene vedrørende aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 4

Det foreslås, at gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, alene skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis årets nettogevinst eller -tab sammenlagt med nettogevinst og -tab på fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 14 og gæld i fremmed valuta omfattet af kursgevinstlovens § 23 overstiger 2.000 kr.

Ved lov nr. 724 af 25. juni 2010 blev den eksisterende bagatelgrænse på 1.000 kr. i relation til gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta med virkning for indkomståret 2010 dels forhøjet til 2.000 kr., dels udvidet til også at gælde fordringer i danske kroner. Samtidig blev gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger omfattet af bestemmelsen, således at gevinst og tab på disse beviser indgår ved beregningen af, om bagatelgrænsen finder anvendelse. Ved en fejl blev der ikke i aktieavancebeskatningslovens § 22 indført en korresponderende regel, der sikrer, at bagatelgrænsen også gælder i relation til beskatningen af gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser.

Det foreslås derfor, at gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, alene skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis årets nettogevinst eller -tab

sammenlagt med nettogevinst og -tab på fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 14 og gæld i fremmed valuta omfattet af kursgevinstlovens § 23 overstiger 2.000 kr.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget til ændring af kursgevinstlovens § 23, 2. pkt., jf. lovforslagets § 6, nr. 5.

Til nr. 5

§ 28

Det foreslås, at aktieavancebeskatningslovens § 28, hvorefter anskaffelsessummen nedsættes på aktier erhvervet i forbindelse med kapitalindskud i selskabet, ændres som følge af, at reglerne for personers adgang til fradrag for tab på fordringer samt beskatningen af selskabers gevinst og tab på aktier er ændret.

Forslaget indebærer, at anskaffelsessummen på aktier erhvervet i forbindelse med kapitalindskud i selskabet alene nedskrives i tilfælde, hvor kreditor for den fordring, der (helt eller delvist) indfries eller overdrages, er hovedaktionær i debitorselskabet, mens kapitalindskud fra andre kreditorer ikke vil udløse nedsættelse af anskaffelsessummen.

Bestemmelsen kommer herved til at afspejle, at personers adgang til fradrag for tab på fordringer på et selskab alene er afskåret, hvis kreditor er hovedaktionær i debitorselskabet, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 2. Afgrænsningen af hovedaktionærer, der vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, er således den samme som den personkreds, der er omfattet af fradragsbegrænsningsreglen i kursgevinstlovens § 14, stk. 2. Bestemmelsen omfatter herefter tilfælde, hvor kreditor er en person, der ejer eller på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i debitorselskabet, eller som råder eller i den ovennævnte periode har rådet over mere end 50 pct. af stemmeværdien i debitorselskabet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4.

Anskaffelsessummen nedskrives – hvis de øvrige betingelser er opfyldt – såvel ved fuld som delvis indfrielse (nedbringelse) af fordringen samt ved overdragelse af fordringen, hvis overdragelse af fordringen må anses at være sket i forbindelse med kapitalindskuddet.

§ 28 A

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslaget til kursgevinstlovens § 24 A, jf. lovforslagets § 6, nr. 7.

Forslaget indebærer, at anskaffelsessummen på aktier, hvor kapitalen iht. selskabslovens § 33 ikke er fuldt indbetalt, nedsættes i tilfælde, hvor selskabet nedskriver fordringen på kapitalejeren vedrørende den ikke indbetalte kapital. Anskaffelsessummen nedsættes på de aktier, der er tegnet

i forbindelse med stiftelsen af fordringen, med et beløb svarende til det, fordringen er nedskrevet med.

Hvis A f.eks. ejer hele kapitalen i S, i alt nominelt 500.000 kr., hvoraf $\frac{1}{4}$ er indbetalt, vil den ikke indbetalte del af kapitalen udgøre 375.000 kr. Nedskrives denne fordring på kapitalejeren til 0, vil anskaffelsessummen på aktierne skulle nedsættes med 375.000 kr. svarende til det beløb, fordringen er nedskrevet med. Ved opgørelse af gevinst og tab på aktierne tegnet i forbindelse med stiftelsen af den nedskrevne fordring opgøres anskaffelsessummen således ikke til 500.000 kr. svarende til tegningsbeløbet, men til 125.000 kr. (500.000 kr. - 375.000 kr.).

Antages det, at aktierne efterfølgende afstås til 125.000 kr., vil gevinst/tab på aktierne skulle opgøres til 125.000 kr. (afståelsessummen) – 125.000 kr. (anskaffelsessummen nedsat med det beløb fordringen er nedskrevet med) = 0 kr.

Anskaffelsessummen nedsættes kun, hvis og i det omfang fordringen på kapitalejeren nedskrives. Ved en eventuel afståelse af aktierne på et tidspunkt, hvor kapitalen ikke er indkaldt af selskabet, vil anskaffelsessummen således skulle opgøres til tegningsbeløbet, dvs. til 500.000, jf. eksemplet ovenfor.

I *stk. 2* foreslås det, at i tilfælde, hvor den skattepligtige anvender lagerprincippet på de aktier, hvor kapitalen ikke er fuldt indbetalt, nedsættes aktiernes primoværdi, dvs. aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse, i det år hvor fordringen nedskrives. Er aktierne erhvervet i indkomstårets løb, sker nedsættelsen på grundlag af aktiernes anskaffelsessum i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse.

Til nr. 6

Det foreslås, at hvis et selskabs anskaffelsessum for aktier anskaffet i perioden 23. april 2006 til 22. april 2009 overstiger aktiernes handelsværdi på tidspunktet for skift af skattemæssig status efter aktieavancebeskatningslovens § 33 A, stk. 2, nr. 1, kan tabet fradrages i indkomstårets gevinster på de samme aktier.

Anvendes det opgjorte tab ikke fuldt ud i statusskifteindkomståret, kan det resterende tab fradrages i de efterfølgende indkomstår efter de principper, der gælder for tab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, idet tabet alene kan fradrages i gevinster på de samme aktier. Tabet vil ikke kunne anvendes til modregning i avancer på aktier i andre selskaber eller i avancer på nyerhvervede aktier i det samme selskab.

Skifte til datterselskabsaktie efter aktieavancebeskatningslovens § 33 A anses for anskaffelse i forbindelse med den foreslåede bestemmelse. Følgende eksempel er derfor ikke omfattet af de

foreslåede regler.

Eksempel

Selskab A, som har kalenderårsregnskab, har den 1. januar 2009 købt 9 pct. af aktierne i selskab X for 10 mio. kr. Selskab X har den 1. april 2010 annulleret sin beholdning af egne aktier (10 pct. af den samlede aktiekapital). Selskab A's aktiebeholdning skifter dermed status til datterselskabsaktier, idet selskab A herefter ejer 10 pct. af aktiekapitalen. Værdien på dette tidspunkt er 9 mio. kr. På dette tidspunkt opgøres tabet vedrørende porteføljeaktieperioden (1. januar 2009 til 1. april 2010) på 1 mio. kr.

Den 1. maj 2010 sælger selskab A 2 pct. af aktiekapitalen, hvorefter aktiebesiddelsen igen bliver en porteføljeaktiebesiddelse. I forhold til den foreslåede bestemmelse om tabsfradrag anses aktiebesiddelsen for anskaffet den 1. april 2010 (skiftet til datterselskabsaktie), hvorfor bestemmelsen ikke kan anvendes.

Det er derimod underordnet, om aktiebesiddelsen inden den 22. april 2009 har svinget mellem at være over og under 10 pct.-grænsen, når blot der var tale om en datterselskabsaktie (eller en koncernselskabsaktie) den 22. april 2009.

Det foreslås, at tabet bortfalder, hvis aktiebesiddelsen skifter status tilbage til skattefri datterselskabsaktie. Tabet kan således ikke fremføres til modregning i en eventuel efterfølgende ny porteføljeaktieperiode. Dette skal forhindre, at tabet videreføres på trods af gevinst i den 2. datterselskabsperiode.

Det foreslås, at det er en forudsætning for anvendelsen af reglen, at skiftet af skattemæssig status sker senest i det fjerde indkomstår efter indkomståret, hvor aktierne er anskaffet. Denne forudsætning er indsat, idet det skal være muligt at kontrollere, i hvilket omfang datterselskabet/koncernselskabet har udloddet udbytter til selskabsaktionæren eller har givet tilskud til søsterselskaber.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Ved lov nr. 462 af 12. juni 2009 blev reglerne om personers fradrag for tab på aktier ændret. Der blev indsat en ny § 13 A i aktieavancebeskatningsloven om tab på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked. Bestemmelsen svarer til den tidligere bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 14. Samtidig blev aktieavancebeskatningslovens § 14 omformuleret, således at den nu indeholder en regel om, at tabsfradraget er betinget af, at SKAT

har modtaget oplysninger om erhvervelsen.

Aktieavancebeskatningslovens § 38 omhandler opgørelse m.v. af gevinst og tab ved en fraflytterbeskatning, idet de regler om tabsfradrag, der gælder ved almindeligt salg, finder tilsvarende anvendelse. Ved en fejl blev bestemmelsen ikke justeret i forbindelse med de ændringer af tabsreglerne, der blev gennemført ved lov nr. 462 af 12. juni 2009.

Til nr. 8

Ændringen er redaktionel og skyldes, at EU's inddrivelsesdirektiv med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008.

Til nr. 9

Det foreslås, at henstanden for en person, der først er flyttet til et land, der er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv, men flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, gøres betinget af, at personen stiller betryggende sikkerhed for betalingen af henstandsbeløbet, idet told- og skatteforvaltningen efter videreflytningen ikke vil kunne opkræve henstandsbeløbet efter reglerne i den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv.

Det foreslås endvidere, at en stillet sikkerhed for en person, der først er flyttet til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, men flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, efter anmodning fra skal frigives, idet told- og skatteforvaltningen efter videreflytningen vil kunne opkræve henstandsbeløbet efter reglerne i den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv.

Efter forslaget skal der således stilles sikkerhed for betalingen af fraflytterskatten, såfremt den fraflyttede persons aktuelle bopælsland ikke er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv.

Til nr. 10

Hvis aktier m.v. efter fraflytningen afstås med tab, skal der beregnes en skatteværdi af tabet, dels efter reglerne i personskattelovens § 8 a, og dels efter de udenlandske regler. Efter de gældende regler nedsættes henstandssaldoen med skatteværdien efter personskattelovens § 8 a, mens den fraflyttede person som afdrag på henstanden skal betale et beløb, der svarer til skatteværdien efter de udenlandske regler. Hvis skatteværdien efter de udenlandske regler overstiger skatteværdien efter personskattelovens § 8 a, kan det beløb, som personen skal betale som afdrag på henstandssaldoen, overstige det beløb, som henstandssaldoen nedskrives med. Det kan eventuelt medføre, at personen i alt kommer til at betale et større beløb i afdrag på henstanden end den oprindelige henstandssaldo.

Det foreslås, at henstandssaldoen i tilfælde, hvor aktier m.v. efter fraflytningen afstås med tab, nedsættes med det største af følgende beløb: Skatteværdien af tabet opgjort efter personskattelovens § 8 a, og skatteværdien af tabet opgjort efter udenlandske regler. Reglen om, at der skal betales afdrag på henstanden med et beløb, der svarer til skatteværdien af tabet efter udenlandske regler, foreslås ikke ændret, idet personen har fået en likviditet på dette beløb i form af en lavere skat i udlandet. Efter den foreslåede ændring vil henstandssaldoen blive nedsat med et beløb, der mindst svarer til det beløb, som personen skal betale i afdrag på henstanden. Henstandssaldoen vil således altid blive nedsat med det beløb, som personen skal betale i afdrag på henstanden, ligesom henstandssaldoen altid vil blive nedskrevet med et beløb, der svarer til skatteværdien af tabet opgjort efter personskattelovens § 8 a.

Eksempel

Efter nugældende regler

År 1:

Henstandssaldo:	kr. 100.000
Skatteværdi af tab efter personskattelovens § 8 a, idet bemærkes, at henstandssaldoen nedskrives med dette beløb:	kr. 80.000
Skatteværdi af tab efter udenlandske regler, idet bemærkes, at dette beløb forfalder til betaling:	kr. 85.000
Henstandssaldo herefter:	kr. 20.000

År 2:

Henstandssaldo primo:	kr. 20.000
Skatteværdi af yderligere tab efter personskattelovens § 8 a, idet bemærkes, at henstandssaldoen nedskrives med dette beløb:	kr. 20.000
Skatteværdi af tab efter udenlandske regler, idet bemærkes, at dette beløb forfalder til betaling:	kr. 20.000
Henstandssaldo herefter:	kr. 0

Personen kommer således til at betale afdrag med i alt kr. $(85.000 + 20.000) =$ kr. 105.000,

selv om henstandssaldoen oprindeligt kun udgjorde kr. 100.000.

Efter forslaget

År 1:

Henstandssaldo:	kr. 100.000
Skatteværdi af tab efter personskattelovens § 8 a:	kr. 80.000
Skatteværdi af tab efter udenlandske regler, idet bemærkes, at dette beløb forfalder til betaling:	kr. 85.000
Henstandssaldoen nedskrives med det største beløb af de beregnede skatteværdier efter henholdsvis personskattelovens § 8 a og de udenlandske regler:	kr. 85.000
Henstandssaldo herefter:	kr. 15.000

År 2:

Henstandssaldo primo:	kr. 15.000
Skatteværdi af yderligere tab efter personskattelovens § 8 a:	kr. 20.000
Skatteværdi af tab efter udenlandske regler, idet bemærkes, at dette beløb, dog max. henstandssaldoen, forfalder til betaling:	kr. 15.000
Henstandssaldoen nedskrives med det største beløb af de beregnede skatteværdier, dog max. til kr. 0:	kr. 15.000
Henstandssaldo herefter:	kr. 0

Personen kommer således til at betale afdrag med i alt kr. $(85.000 + 15.000) =$ kr. 100.000, hvilket svarer til den oprindelige henstandssaldo.

Til nr. 11

Der foreslås indsat en udtrykkelig lovhjemmel til, at told- og skatteforvaltningen kan kræve dokumentation til brug ved fastsættelsen af henstandsbeløb, der forfalder til betaling. Det foreslås, at henstandssaldoen bortfalder, og at henstandsbeløbet forfalder til betaling, såfremt udbedt dokumentation ikke modtages.

Personer, der har henstand med betalingen af fraflytterskat vedrørende aktier, skal betale afdrag på henstandssaldoen efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 39 A, stk. 2-10. Der skal blandt andet efter nærmere regler betales afdrag på henstandssaldoen vedrørende fraflytterskat på

aktier, såfremt personen afstår aktierne, eller hvis personen modtager udbytte eller lån fra selskabet. Der skal endvidere betales afdrag på henstandssaldoen ved visse andre udlodninger eller dispositioner, der vil kunne påvirke aktiernes kursværdi i nedadgående retning, og som må antages at være i den pågældendes interesse.

De nugældende regler indeholder imidlertid ingen lovregel om, at told- og skatteforvaltningen f.eks. kan kræve dokumentation for, at den fraflyttede person stadig er i besiddelse af aktierne, og hvis beholdningen af aktierne eller en afståelse af aktierne ikke er omfattet af skattekontrollovens regler om indberetningspligt, f.eks. fordi aktierne ikke er i dansk depot og afståelsen ikke sker gennem en dansk værdipapirhandler, får told- og skatteforvaltningen ingen automatisk underretning om en afståelse af aktierne.

De nugældende regler indeholder heller ingen lovregel om, at told- og skatteforvaltningen f.eks. kan kræve dokumentation til brug ved en undersøgelse af, om den fraflyttede person har modtaget udbytte (herunder maskeret udbytte) eller lån, eller om selskabet har foretaget andre dispositioner, der vil kunne påvirke aktiernes kursværdi i nedgående retning.

Der vil især kunne være behov for at indkalde dokumentation, hvis der er tale om aktier i et udenlandsk selskab, således at told- og skatteforvaltningen ikke umiddelbart kan fremskaffe oplysninger fra selskabets regnskab, eller hvis de transaktioner, der medfører, at der skal betales afdrag på henstandssaldoen, foregår i udlandet.

Det foreslås derfor, at der indføres en lovregel om, at den fraflyttede person efter anmodning skal indsende relevant dokumentation til told- og skatteforvaltningen.

Told- og skatteforvaltningen skal i anmodningen give en rimelig frist for indsendelse af dokumentationen. Fristen skal bl.a. fastsættes under hensyntagen til det land, hvor personen har bopæl. Der bør således gives en længere frist ved bopæl i Asien, Sydamerika m.m. end ved bopæl i Europa.

Indsendes dokumentationen ikke rettidigt i forhold til den af told- og skatteforvaltningen givne frist, forfalder henstandsbeløbet til betaling. Frist for betaling er den 2. måned efter fremsendelse af told- og skatteforvaltningens opkrævning med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåneden. Falder den sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Betales beløbet ikke rettidigt, forrentes det forfaldne beløb med renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 2 med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Til § 2

Til nr. 1

Det er tale om en præcisering af lovteksten. Formålet er at sikre, at det utvetydigt fremgår, at en udlejning af hovedaktionærens ejendom til hovedaktionærens selskab anses for erhvervsmæssig virksomhed, og dermed at hovedaktionæren har mulighed for at genanbringe en fortjeneste ved salg af den udlejede ejendom.

Til § 3

Til nr. 1

Der foreslås en række justeringer af bestemmelsen om fondes adgang til at vælge at opgøre gevinst og tab på porteføljeaktier efter realisationsprincippet.

Det foreslås for det *første*, at der ikke skal være adgang til at anvende realisationsprincippet på investeringsforeningsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 20, stk. 1, og i udloddende investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 20 A. Det vil sige, at fondene altid skal opgøre gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser efter lagerprincippet.

For det *andet* foreslås det, at en fond ikke kan anvende realisationsprincippet på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvis fonden i et indkomstår har anvendt lagerprincippet på sådanne aktier. Af denne regel følger samtidig, at en fond kan vælge alene at anvende realisationsprincippet på porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Med en de facto anvendelse af lagerprincippet på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, kan fonden således opnå en kombination af realisationsprincippet på aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og lagerprincippet på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Med denne mulighed for at træffe forskellige valg for henholdsvis aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, får fondene et vist spillerum. Der ses derfor ikke at være grundlag for yderligere at give fonde mulighed for den ekstra kombination, det vil være at kunne placere en del af en porteføljebeholdning af aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, via en investering i ”unoterede” investeringsforeningsbeviser. Med en sådan kombinationsmulighed vil det være muligt at komme uden om reglen om, at enten skal alle aktier, der er optaget til handel på et

reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet være omfattet af lagerprincippet, eller også skal alle disse aktier være omfattet af realisationsprincippet.

Den foreslåede undtagelse med hensyn til investeringsforeningsbeviser indebærer samtidig, at fondene på dette punkt undergives samme regler som selskaber. For selskaber er det således udtrykkeligt fastsat, at adgangen til at vælge realisationsprincippet ikke omfatter disse investeringsforeningsbeviser, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 6.

For det *tredje* foreslås en regulering af omfang og varighed af valg af beskatning efter realisationsprincippet.

Efter de gældende regler kan en fond i princippet vælge hvilke og hvor mange porteføljeaktier, der skal omfattes af en opgørelse efter realisationsprincippet. Fonden behøver ikke foretage et samlet valg. Endvidere kan en fond, der opfylder udlodningskravet, fra år til år frit vælge mellem realisationsprincippet og lagerprincippet.

Denne vidtgående valgfrihed har ikke været tilsigtet, jf. også at der efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 6, gælder langt strengere krav for selskaber. Der foreslås derfor en opstramning på dette punkt. En betingelse for anvendelse af realisationsprincippet er efter forslaget, at fonden vælger realisationsprincippet for alle fondens porteføljeaktier, dog med de undtagelser, der følger af bestemmelsens 2. pkt. (investeringsforeningsbeviser) og 3. pkt. (lagerbeskatning af porteføljeaktier, der er optaget til handel). Det vil sige, at fonde udover generel lagerbeskatning eller generel realisationsbeskatning også kan have en kombination af lagerbeskatning af porteføljeaktier, der er optaget til handel og realisationsbeskatning af porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel, mens den omvendte kombination ikke er mulig.

Uden for den situation, hvor der er tvungen lagerbeskatning af porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, enten fordi uddelingskravet ikke er opfyldt, eller fordi der er udløst beskatning af ubenyttede hensættelser, foreslås indsat en regulering af situationer, hvor fonden selv har anvendt lagerprincippet.

Hvis en fond i et indkomstår har anvendt lagerprincippet på porteføljeaktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, kan fonden ikke vælge realisationsbeskatning for porteføljeaktier. Dette gælder alle fondens porteføljeaktier.

Det foreslås for det *fjerde* præciseret, at uddelingskravet kun udgør en betingelse i forhold til valg af realisationsbeskatning af porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og at det er den skattepligtige indkomst før fradrag efter fondsbeskatningslovens §§ 4 og 5, der indgår ved opgørelsen af størrelsen af det beløb, der skal

uddeles som betingelse for anvendelse af realisationsprincippet. Sidstnævnte præcisering skal ses i lyset af, at fondes skattepligtige indkomst efter fondsbeskatningslovens § 3, stk. 1 skal opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler med de undtagelser der bl.a. følger af lovens §§ 4 og 5. Samtidig omfatter fradrag efter de pågældende bestemmelser bl.a. fradrag for uddelinger til almennyttige formål og fradrag for hensættelser til konsolidering.

Endelig foreslås for det *femte*, at det forhold, at en fond anvender en del af sin indkomst til betaling af skat, ikke skal være til hinder for fondens adgang til at vælge realisationsprincippet på porteføljeaktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Det er en betingelse for anvendelse af realisationsprincippet på sådanne porteføljeaktier, at fonden uddeler et beløb svarende til summen af den skattepligtige indkomst plus indtægter dækket af bundfradraget på 25.000 kr. efter fondsbeskatningslovens § 3, stk. 2, og eventuelle skattefrie udbytter, jf. fondsbeskatningslovens § 10.

Uddelingskravet betyder, at en fond kan komme i den situation, at den ikke kan opfylde betingelsen på grund af en skattebetaling. Problemet kan opstå, hvor en fond foretager uddelinger, der ikke er fradragsret for. Det kan f.eks. være uddelinger til ikke-almennyttige formål, hvor modtageren ikke er skattepligtig til Danmark. Når der ikke er fradrag, vil fonden skulle betale skat af (en del af) indkomsten, hvorfor uddelingskravet ikke nødvendigvis vil være opfyldt. Problemet kan endvidere opstå i situationer, hvor en fremmed stat har indeholdt kildeskatter i aktieudbytter, renter eller royalties fra kilder i den pågældende stat. De udenlandske kildeskatter kan medføre, at fonden ikke kan opfylde uddelingskravet og dermed afskæres fra valg af realisationsprincippet.

Hensættelser sidestilles med uddelinger ved vurderingen af, om uddelingskravet er opfyldt. Dette gælder også hensættelser til konsolidering efter fondsbeskatningslovens § 5, stk. 1, og dette uagtet at der i forhold til disse konsolideringshensættelser er tale om en ren skattemæssig postering til brug for indkomstopgørelsen. Dvs. der kræves ikke nogen faktisk hensættelse. Dette betyder, at et beløb svarende til konsolideringshensættelsen kan anvendes til andre formål, som f.eks. betaling af et skattebeløb, uden at dette fratager fonden muligheden for at anvende realisationsprincippet.

Selvom der således allerede efter gældende regler er visse muligheder for at anvende realisationsprincippet på trods af en skattebetaling, er dette dog ikke nødvendigvis tilstrækkeligt i forhold til alle de situationer, der kan forekomme. Det foreslås derfor udtrykkeligt lovfæstet, at hverken betaling af danske indkomstskatter eller udenlandske kildeskatter af aktieudbytter, renter eller royalties fratager fonde muligheden for at kunne vælge realisationsbeskatning.

Til nr. 2

Der er tale om en rettelse, således at den pågældende lovs titel angives korrekt.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at fusionsskattelovens § 15 c, stk. 1, 8. pkt., ophæves. I det pågældende punktum er det angivet, at reglerne om skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse kun finder anvendelse, hvis det indskydende selskab er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, en stat der er medlem af EU/EØS, eller en stat, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Begrundelsen er, at punktummet er overflødig henset til den hidtidige afgrænsning af anvendelsesområdet for reglerne om skattefri tilførsel af aktiver. Det fremgår således af fusionsskattelovens § 15 c, stk. 1, 1. pkt., at reglerne finder anvendelse, når såvel det indskydende selskab som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i fusionsskattedirektivet (direktiv 90/434/EØF).

Til § 5

Til nr. 1

Ændringen er redaktionel og skyldes, at EU's inddrivelsesdirektiv med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008.

Til nr. 2

Det foreslås, at der skal stilles sikkerhed, såfremt den fraflyttede person først er flyttet til et land, der er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv, men flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv.

Det foreslås endvidere, at en stillet sikkerhed for en person, der først er flyttet til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, men flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, efter anmodning skal frigives.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 9.

Til § 6

Til nr. 1, 2 og 4

Der er tale om konsekvensrettelser i kursgevinstlovens §§ 3, 6 og 23, 1. pkt., som følge af forslaget til kursgevinstlovens § 24 A, jf. lovforslagets § 6, nr. 7.

Til nr. 3 og 6

Det foreslås, at formuleringen af kursgevinstlovens §§ 8 og 24 ændres, således at det tydeligere fremgår, at skattefritagelsen efter kursgevinstloven alene gælder for eftergivelse af gæld ned til fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen.

Nedskrives gælden til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, afhænger beskatningen henholdsvis skattefriheden således af, om der er hjemmel til beskatning i anden lovgivning. Denne del af gevinsten vil således ikke være skattepligtig for debitor, hvis denne omfattes af reglerne om skattefrit udbytte, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller udgør et skattefrit tilskud, jf. selskabsskattelovens § 31 D.

Til nr. 5

Det foreslås, at gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, også skal medregnes under bagatelgrænsen på 2.000 kr. i relation til nettogevinst og -tab på gæld i fremmed valuta.

Til nr. 7

Det foreslås, at gevinst og tab på fordringer og gæld vedrørende ikke indbetalt selskabskapital, jf. selskabslovens § 33, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslaget indebærer, at selskabet ikke har fradrag for tab på fordringen på kapitalejeren vedrørende ikke indbetalt selskabskapital eksempelvis i tilfælde, hvor selskabet må nedskrive fordringen, fordi selskabskapitalen ikke kan inddrives hos kapitalejeren. Omvendt indebærer forslaget, at selskabet ikke vil være skattepligtigt af en eventuel gevinst på fordringen, f.eks. i tilfælde, hvor fordringen på kapitalejeren er i fremmed valuta.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også tilfælde, hvor kreditor er koncernforbundet med debitor og dermed ville være afskåret fra at fradrage tab på fordringen efter de gældende regler i kursgevinstlovens § 4. I disse tilfælde går den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 24 A forud for § 4. Det indebærer, at et eventuelt tab på fordringen som følge af ændringer i valutakurserne ikke kan fradrages af kreditorselskabet.

Endvidere foreslås det, at gevinst og tab på den modstående gæld til selskabet hos kapitalejeren ligeledes ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslaget indebærer, at kapitalejeren ikke vil være skattepligtig af gevinst på gælden. Det gælder også i tilfælde, hvor kapitalejeren er en person, og gælden til selskabet er i fremmed valuta, og

ellers ville være skattepligtig efter kursgevinstlovens § 23.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 28 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, der indebærer, at anskaffelsessummen på kapitalejerens respektive aktier, hvor kapitalen ikke er fuldt indbetalt, nedsættes med et beløb svarende til det, fordringen er nedskrevet med.

Til nr. 8

Det foreslås, at undtagelsen fra kildeartsbegrænsning af tab på selskabers m.v. aktiebaserede finansielle kontrakter kun skal omfatte kontrakter, der omhandler aktier, hvor selskabet m.v. skal opgøre gevinst og tab efter lagerprincippet.

Efter kursgevinstlovens § 31 er selskabers m.v. tab på visse aktiebaserede finansielle kontrakter undergivet en kildeartsbegrænsning. Tab kan alene fradrages i gevinster på aktiebaserede finansielle kontrakter.

Kildeartsbegrænsningen gælder for kontrakter, der vedrører aktier, som for udsteder eller erhverver eller for et selskab, der er koncernforbundet med udsteder eller erhverver, har karakter af datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier. Endvidere gælder kildeartsbegrænsningen for kontrakter, der omhandler udsteders eller erhververs egne aktier. Det vil sige, at kildeartsbegrænsningen er knyttet til kontrakter, der vedrører aktier, som for udsteder eller erhverver m.v. er skattefri.

Som en undtagelse herfra er fastsat, at selskaber, der er næringsdrivende, ikke er omfattet af kildeartsbegrænsningen. Imidlertid går reglen i aktieavancebeskatningslovens § 10 om egne aktier forud for reglen i aktieavancebeskatningslovens § 17 om næring. Som undtagelsen er formuleret betyder det således, at kontrakter, hvor næringsdrivende indgår som udsteder og erhverver, og som vedrører den næringsdrivendes egne aktier, er undtaget fra kildeartsbegrænsningen. Dette er utilsigtet. På den baggrund foreslås undtagelsen ændret, således at undtagelsen for kildeartsbegrænsningen i stedet knyttes op på et kriterium om, at kontrakten skal vedrøre aktier, hvor den skattepligtige skal opgøre gevinst og tab efter lagerprincippet. Derved vil næringsdrivendes kontrakter, der vedrører den næringsdrivendes egne aktier, blive undergivet reglen om kildeartsbegrænsning af tab.

Til nr. 9

Der er tale om sproglige ændringer af kursgevinstlovens § 32 med henblik på at sikre, at lovtæksten er i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der anvendes i praksis i relation til, hvordan tab på finansielle kontrakter fradrages i gevinst på finansielle kontrakter.

I dag følger det af bestemmelsen, at tab på kontrakter fortrinsvis skal fradrages i forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter, dog ikke et tidligere indkomstår end 2002. Yderligere tab kan fradrages i indkomstårets nettogevinst på kontrakter. I praksis foretages imidlertid oftest først en nettoopgørelse i det enkelte indkomstår, hvorefter yderligere tab fradrages i det omfang, tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter. Det bemærkes, at rækkefølgen ikke har betydning for det samlede resultat.

Det foreslås derfor, at formuleringen af bestemmelsen ændres, således at det kommer til at fremgå, at tab på finansielle kontrakter først fradrages i indkomstårets gevinst på finansielle kontrakter. Herefter fradrages yderligere tab, i det omfang de ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter, dog ikke et tidligere indkomstår end 2002.

Til nr. 10

Adgangen til fradrag for tab på aktiebaserede finansielle kontrakter blev med lov nr. 724 af 25. juni 2010 udvidet således, at tab på kontrakter optaget til handel på et reguleret marked, der indeholder ret eller pligt til at afstå eller erhverve aktier, kan fradrages i gevinst på aktier optaget til handel på et reguleret marked i tilfælde, hvor den skattepligtige ikke i indkomståret kan udnytte dette til modregning i gevinst på finansielle kontrakter, herunder gevinst på finansielle kontrakter hos ægtefællen.

Med de gennemførte ændringer er det afgørende kriterium for, om tab på aktiebaserede kontrakter kan fradrages i gevinst på aktier optaget til handel, hvorvidt den finansielle kontrakt er optaget til handel på et reguleret marked. Derimod er det ikke afgørende, om de underliggende aktier er optaget til handel på et reguleret marked.

Den finansielle sektor har gjort opmærksom på, at den valgte afgrænsning af den udvidede adgang til fradrag er uhensigtsmæssig, idet en lang række kontrakter på enkeltaktier bliver indgået med det enkelte pengeinstitut som modpart, og opfylder derfor ikke betingelse om at være handlet på et reguleret marked. Den gældende afgrænsning indebærer således, at der udelukkende tillades modregning af tabet i nettogevinster på aktier, hvis kontrakten er handlet på et reguleret marked – eksempelvis OMX, mens kontrakter på f.eks. samme aktie indgået med et pengeinstitut som modpart kun kan fremføres til modregning i senere indkomstår eller fradrages efter statsskattelovens § 4, litra f.

Det foreslås på denne baggrund, at adgangen til fradrag for tab på aktiebaserede finansielle kontrakter ændres, således at adgangen til fradrag i gevinst på aktier optaget til handel også omfatter kontrakter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, men hvor de

underliggende aktier til gengæld er optaget til handel på et reguleret marked.

Endvidere foreslås det præciseret, at en kontrakt ligeledes anses for aktiebaseret, hvis kontrakten er baseret på et aktieindeks. For sådanne indeksbaserede kontrakter vil adgangen til fradrag gælde, *dels* hvis kontrakten er optaget til handel på et reguleret marked, *dels* hvis det pågældende indeks er baseret på aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Til nr. 11 og 12

Der er tale om konsekvensændringer af henvisningerne til de foregående punkter i kursgevinstlovens § 32, stk. 3, som følge af forslaget om at ophæve § 32, stk. 3, 1. pkt. og erstatte dette med 2 nye punktummer, jf. lovforslagets § 6, nr. 10.

Til nr. 13

Ændringen er redaktionel og skyldes, at EU's inddrivelsesdirektiv med senere ændringer er blevet kodificeret ved Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008.

Til nr. 14

Det foreslås, at der skal stilles sikkerhed, såfremt personen først er flyttet til et land, der er omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU's inddrivelsesdirektiv, men flytter videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv.

Det foreslås endvidere, at en stillet sikkerhed for en person, der først er flyttet til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, men flytter videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, efter anmodning skal frigives.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 9.

Til nr. 15

Hvis fordringer efter fraflytningen afstås med tab, skal der beregnes en skatteværdi af tabet, dels efter reglerne i personskattelovens § 8 a, og dels efter de udenlandske regler. Efter de gældende regler nedsættes henstandssaldoen med skatteværdien efter personskattelovens § 8 a, mens den fraflyttede person som afdrag på henstanden skal betale et beløb, der svarer til skatteværdien efter de udenlandske regler. Hvis skatteværdien efter de udenlandske regler overstiger skatteværdien efter personskattelovens § 8 a, kan det beløb, som personen skal betale som afdrag på henstandssaldoen, overstige det beløb, som henstandssaldoen nedskrives med. Det kan eventuelt medføre, at personen i alt kommer til at betale et større beløb i afdrag på henstanden, end den oprindelige henstandssaldo.

Det foreslås, at henstandssaldoen i tilfælde, hvor fordringer efter fraflytningen afstås med tab, nedsættes med det største af følgende beløb: Skatteværdien af tabet opgjort efter personskattelovens § 8 a, og skatteværdien af tabet opgjort efter udenlandske regler. Reglen om, at der skal betales afdrag på henstanden med et beløb, der svarer til skatteværdien af tabet efter udenlandske regler, foreslås ikke ændret, idet personen har fået en likviditet på dette beløb i form af en lavere skat i udlandet. Efter den foreslåede ændring vil henstandssaldoen blive nedsat med et beløb, der mindst svarer til det beløb, som personen skal betale i afdrag på henstanden. Henstandssaldoen vil således altid blive nedsat med det beløb, som personen skal betale i afdrag på henstanden, ligesom henstandssaldoen altid vil blive nedskrevet med et beløb, der svarer til skatteværdien af tabet opgjort efter personskattelovens § 8 a.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 10.

Til nr. 16.

Personer, der har henstand med betalingen af fraflytterskat vedrørende fordringer (herunder obligationer), skal betale afdrag på henstandssaldoen efter reglerne i kursgevinstlovens § 38 A, stk. 2-7. Der skal blandt andet efter nærmere regler betales afdrag på henstandssaldoen vedrørende fraflytterskat på fordringer ved afståelse eller indfrielse af fordringen. De nugældende regler indeholder imidlertid ingen lovregel om, at told- og skatteforvaltningen f.eks. kan kræve dokumentation for, at den skattepligtige stadig er i besiddelse af fordringen.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 11.

Til nr. 17

Der foreslås indsat en overgangsregel for selskabers m.v. uudnyttede tab på aktiebaserede kontrakter, der er konstateret før indkomståret 2010, men som ikke omfattes af de gældende regler i kursgevinstlovens § 31 eller § 31 A.

Ved lov nr. 525 af 12. juni 2009 blev reglerne om kildeartsbegrænsning af selskabers m.v. tab på aktiebaserede finansielle kontrakter ændret. Kursgevinstlovens § 31, stk. 1 blev omformuleret, og der blev indsat en ny § 31 A i kursgevinstloven. Ændringen, der er indført med virkning fra og med indkomståret 2010, betyder, at en række aktiebaserede kontrakter ikke længere omfattes af reglerne om kildeartsbegrænset tabsfradrag.

Hvor kildeartsbegrænsningen for tab før lovændringen omfattede alle selskabernes m.v. aktiebaserede finansielle kontrakter, er der efter gældende regler kildeartsbegrænsning for tab på kontrakter, der vedrører aktier, som for udsteder eller erhverver eller for et selskab, der er koncernforbundet med udsteder eller erhverver, har karakter af datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier og for kontrakter, der vedrører udsteder eller erhververs egne aktier, jf.

kursgevinstlovens § 31. Endvidere er selskaber, der har valgt realisationsbeskatning af porteføljeaktier, undergivet kildeartsbegrænsning for tab på kontrakter, der vedrører aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, jf. kursgevinstlovens § 31 A.

Kildeartsbegrænsningen indebærer, at tab kan fradrages i det omfang, tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakten, hvori der ikke i gevinsten er fradraget tab på andre kontrakter, jf. kursgevinstlovens § 31, stk. 2. Yderligere tab, der ikke har kunnet fradrages efter stk. 2, kan fradrages i indkomstårets og de efterfølgende indkomstårs nettogevinster på alle aktiebaserede kontrakter, der beskattes efter reglerne om finansielle kontrakter, idet fradrag for tab kun kan fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig nettogevinst i et tidligere indkomstår, jf. kursgevinstlovens § 31, stk. 3.

For selskaber m.v., der før indkomståret 2010 har konstateret tab på aktiebaserede kontrakter, som de endnu ikke har kunnet udnytte – tabet står på bog, og hvor kontrakten hverken omfattes af den gældende kursgevinstlovens § 31 eller af kursgevinstlovens § 31 A, betyder det nuværende regelsæt, at fradragsretten for tabet reelt er bortfaldet. Der kan f.eks. være tale om tab på kontrakter, der vedrører porteføljeaktier for selskabet, og hvor der ikke er eller kan vælges realisationsbeskatning. Dette har ikke været tilsigtet. Der foreslås derfor indsat en overgangsregel, således at selskaberne m.v. bevarer fradragsretten for sådanne tab, der står på bog, idet tabet foreslås fradraget efter reglerne i kursgevinstlovens § 31, stk. 3. Dermed vil tabet kunne fradrages efter de samme regler, som gjaldt for disse tab før lovændringen i 2009.

De pågældende tab behandles også i relation til andre regler på samme måde som tab omfattet af kursgevinstlovens § 31, stk. 3. Det indebærer eksempelvis, at tabene vil være omfattet af fusionsskattelovens § 8, stk. 8, og dermed eksempelvis ikke vil kunne videreføres af det modtagne selskab efter en skattefri fusion.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at ligningslovens § 15, stk. 2, tilrettes, således at det klargøres, at frigørelse for gældsforpligtelser, der udgør skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller skattefri tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D, ikke udløser underskudsbeskrænsning for debitorselskabet.

Herved sikres samspillet mellem reglerne om skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, og skattefriheden efter selskabsskattelovens § 31 D for tilskud i form af frigørelse for gældsforpligtelser og reglerne om underskudsbeskrænsning.

Eksempel

Der eftergives i koncernforhold som led i en samlet ordning en gæld på 100. Værdien af gælden kan på tidspunktet for gældseftergivelsen ansættes til 30. Debitorselskabet vil hermed have opnået en gevinst på gælden på 70, der er skattefri i medfør af kursgevinstlovens § 8. Frigørelsen for den resterende del af gælden (30) udgør et tilskud til debitorselskabet, der er skattefrit i medfør af selskabsskattelovens § 31 D.

Idet såvel den skattefri gevinst på gælden (70) som den del af gældseftergivelsen, der udgør et skattefrit tilskud til debitorselskabet, formindsker underskudsbegrænsningen efter ligningslovens § 15, vil eftergivelsen af gælden hverken udløse beskatning eller underskudsbegrænsning for debitor.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse til forslaget til kursgevinstlovens § 24 A, jf. lovforslagets § 6, nr. 7. Nedskriver selskabet en fordring på kapitalejeren som følge af manglede indbetalt selskabskapital, vil det ikke udløse beskatning hos kapitalejeren, jf. forslaget til kursgevinstlovens § 24 A. Det medfører, at der heller ikke skal ske ”beskatning” af akkordgevinsten ved, at kapitalejeren (debitorselskabet) får begrænset sit underskud m.v. efter reglerne i ligningslovens § 15 om underskudsfremførsel. Derfor foreslås det, at i det omfang kapitalejeren (debitorselskabet) ikke skal medregne gevinst på gæld i den skattepligtige indkomst, jf. forslaget til kursgevinstlovens § 24 A, skal kapitalejeren (debitorselskabet) heller ikke have begrænset sit underskud m.v.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Ved lov nr. 540 af 6. juni 2007 gik man væk fra at anvende begrebet væsentlig indflydelse, men fik ikke i den forbindelse omformuleret bestemmelsen i § 16 H, stk. 1, nr. 2.

Til § 8

Til nr. 1

I selskabsskattelovens § 2 C, stk. 9, findes en undtagelse fra værnsreglen i § 2 C. Undtagelsen medfører, at venturefonde ikke omfattes af værnsreglen. Herved er der skabt sikkerhed om den skattemæssige kvalifikation af venturefonde.

Ved venturefonde forstås kollektive investeringsenheder, der alene investerer i aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven med henblik på helt eller delvist at erhverve aktieselskaber og anpartsselskaber med henblik på at deltage i ledelsen og driften af disse. Det er

en forudsætning, at følgende betingelser er opfyldt:

1. Venturefonden må ud over investeringstilsagn fra investorerne og ubehæftede kontant indestående i pengeinstitutter alene besidde aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Indeståender i et pengeinstitut kan være placeret på en spærret konto som sikkerhed mod købers eventuelle garantikrav i forbindelse med venturefondens salg af selskaber.
2. Der må alene direkte eller indirekte investeres i selskaber, der alene eller sammen med eventuelle koncernforbundne selskaber, jf. skattekontrollovens § 3 B, har under 250 beskæftigede og enten har en årlig samlet balance på under 125 mio. kr. eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr.
3. Ingen af deltagerne må eje mere end 50 pct. af kapitalen eller besidde mere end 50 pct. af stemmerne i venturefonden. Koncernforbundne og nærstående deltagere, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, og aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, regnes i denne sammenhæng for én deltager.
4. Venturefonden skal have mindst 8 deltagere. Koncernforbundne og nærstående deltagere, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, og aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, regnes i denne sammenhæng for én deltager

Den første forudsætning er således, at venturefonden alene besidder aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Der skal med andre ord alene være tale om en "ren" investeringsenhed. Der gøres dog to undtagelser til denne første forudsætning.

For det første må investeringsenheden gerne være i besiddelse af investeringstilsagn fra investorerne. Dette er nødvendigt, idet investorerne i venturefonde først indbetaler investeringen, når kommanditselskabet foretager opkøbene af opkøbsemnerne (target-selskaberne). Indtil dette tidspunkt er kommanditselskabet alene i besiddelse af investeringstilsagn fra de kommende investorer.

For det andet må investeringsenheden gerne have ubehæftede indeståender i pengeinstitutter. Uanset kravet om, at indeståender skal være ubehæftede, kan venturefonde have indeståender i et pengeinstitut placeret på en spærret konto som sikkerhed mod købers eventuelle garantikrav i forbindelse med venturefondens salg af selskaber.

Det har siden vist sig, at venturefonde ved salg af target-selskaberne ofte modtager vederlag (løbende ydelser), der er afhængigt af det solgte selskabs efterfølgende indtjening (såkaldt earn-out). Køberen kan eksempelvis erlægge 60-80 pct. af købesummen straks, mens resten forfalder, hvis/når det købte selskab inden for en forud fastsat periode opnår et forud fastsat omsætningsniveau eller overskudsniveau.

Det foreslås derfor, at der indføres en tredje undtagelse til den første forudsætning.

Det foreslås, at venturefonden må være i besiddelse af fordringer på løbende ydelser, jf. ligningslovens § 12 B, modtaget som vederlag ved salg af selskaber.

Til nr. 2 og 3

Rentefradragsbegrænsningsreglerne, der blev indført ved lov nr. 540 af 6. juni 2007, består af to dele:

- *Renteloftet*, hvorefter nettofinansieringsudgifter, der overstiger en standardforrentning af den skattemæssige værdi af driftsaktiverne, ikke kan fradrages.
- *EBIT-reglen*, hvorefter nettofinansieringsudgifter, der overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter, ikke kan fradrages.

Koncernens nettofinansieringsudgifter kan dog maksimalt nedsættes til et grundbeløb på 21,3 mio. kr. (2010-niveau). Ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne indgår bl.a. renteindtægter og renteudgifter samt visse kursgevinster og kurstab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven.

Realkreditobligationer m.v. (nr. 2)

Nettofinansieringsudgifterne omfatter ikke tab og gevinst på udlån, når den skattepligtige (pengeinstitutter og realkreditinstitutter m.fl.) udøver næring ved køb eller salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. De medregnes dog, hvis medkontrahenten er et koncernforbundet selskab, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Dette fremgår af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 3. pkt.

Formålet med denne undtagelse er, at finansielle virksomheder ikke omfattes af rentefradragsbegrænsningsreglerne, for så vidt angår deres næringsvirksomhed med udlån.

Loven er desværre formuleret således, at undtagelsen alene gælder udlånene. Formuleringen omfatter ikke de (realkredit)obligationer, som kan være knyttet til udlånene. Dette medfører, at kursgevinster og kurstab på realkreditlånene udelades fra opgørelsen, mens kursgevinster og kurstab på realkreditobligationerne medregnes.

Hvis realkreditinstitutterne har kursgevinster på udlånene og kurstab på obligationer – hvilket vil være tilfældet, når renteniveauet er faldende, og kurserne er stigende – vil de således have store nettofinansieringsudgifter i forhold til opgørelsen i § 11 B, stk. 4. Dette er ikke et reelt udtryk for

realkreditinstitutternes nettofinansieringsudgifter. Det reelle billede er, at kursgevinster og kurstabene udligner hinanden. Det burde afspejles i bestemmelsen.

Det foreslås derfor, at tab og gevinst på obligationer udstedt til finansiering af finansielle virksomheders udlån ikke medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

I ikrafttrædelsesbestemmelsen foreslås det, at de finansielle selskaber kan vælge at anvende den foreslåede regel med tilbagevirkende kraft fra og med indkomståret 2008 eller indkomståret 2009. Dette afspejler, at det aldrig har været tanken, at der skulle være en asymmetrisk behandling af udlånene og de tilknyttede obligationer.

Valutaterminskontrakter (nr. 3)

I regelsættet er nogle finansielle kontrakter undtaget fra at skulle medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, herunder finansielle kontrakter til sikring af driftsindkomsten. Valutaterminskontrakter til sikring af driftsindtægter/-udgifter medregnes dog altid.

Det foreslås, at valutaterminskontrakter, som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter (herunder i sambeskattede selskaber), undtages fra rentefradragsbegrænsningsreglerne. Dette medfører, at fradrag for tab på valutaterminskontrakter, der indgås som sikring mod stigende priser på varekøb eller mod faldende priser på varesalg, ikke vil kunne blive begrænset som følge af regelsættet – på samme måde som andre finansielle kontrakter til sikring af driftsindkomsten.

Til nr. 4

Efter aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, og § 4 B, stk. 2, anses selskabsaktionærer for at eje aktierne i underliggende datterselskaber direkte, hvis en række betingelser er opfyldt. En af betingelser er, at selskabsaktionærene kan modtage skattefrie udbytter fra det umiddelbart underliggende mellemholdingselskab, men ikke ville kunne modtage skattefrie udbytter fra det underliggende datterselskab.

Bestemmelsen medfører, at selskabsaktionæren skal anses for at modtage udbytter udloddet fra datterselskabet direkte og skal anses for at have afstået aktierne i datterselskabet direkte, hvis mellemholdingselskabet sælger aktierne. Selskabsaktionæren beskattes således på baggrund af en fiktion om, at aktierne ejes direkte.

Det foreslås, at det præciseres, at fiktionen ikke skal medføre, at mellemholdingselskab beskattes af det beløb, der ikke udloddes til selskabsaktionæren.

Eksempel

Selskabsaktionæren ejer 20 pct. af mellemholdingselskabet, som ejer 20 pct. af driftsselskabet.

Selskabsaktionæren skal anses for at eje 4 pct. af aktiekapitalen i driftsselskabet direkte. Hvis mellemholdingselskabet afstår aktierne i driftsselskabet, skal selskabsaktionæren anses for at have afstået aktierne og skal beskattes af avancen.

Fiktionen siger med andre ord, at selskabsaktionæren har modtaget afståelsessummen. Når afståelsessummen forbliver i mellemholdingselskabet, fordi den ikke udloddes af mellemholdingselskabet, kunne det anføres, at selskabsaktionæren må have modtaget afståelsessummen og indskudt den i mellemholdingselskabet.

Det præciseres, at der i denne situation ikke gives et skattepligtigt tilskud til mellemholdingselskabet.

Til § 9

Hvis ejeren af en personligt drevet virksomhed ønsker at omdanne virksomheden til selskabsform efter bestemmelserne i lov om skattefri virksomhedsomdannelse, er det efter lovens § 1, stk. 1, en betingelse, at omdannelsen sker til et aktie- eller anpartsselskab, der registreres her i landet.

Ved at anvende virksomhedsomdannelseslovens bestemmelser kan virksomheden indskydes i et selskab, uden at det udløser beskatning af ejeren på omdannelsestidspunktet. I stedet indtræder selskabet som følge af omdannelsen i den hidtidige ejers skattemæssige stilling for så vidt angår de overtagne aktiver og passiver. Beskatningen af de fortjenester, der i princippet konstateres ved omdannelsen, udskydes dermed til det senere tidspunkt, hvor den hidtidige ejer afstår de aktier eller anparter, der er ydet som vederlag for virksomheden, eller hvor selskabet afstår de modtagne aktiver og passiver eller bliver likvideret.

Der er efter de gældende bestemmelser i virksomhedsomdannelsesloven ikke hjemmel til at omdanne en personligt ejet virksomhed til et udenlandsk selskab. Dette er i administrativ praksis blandt andet fastslået i Skatterådets afgørelse i SKM2007.463.SR.

Med de foreslåede ændringer udvides adgangen til at anvende virksomhedsomdannelseslovens bestemmelser til også at omfatte tilfælde, hvor en virksomhed omdannes til et udenlandsk selskab. Det er efter de foreslåede regler en betingelse herfor, at det udenlandske selskab enten er fuldt skattepligtigt til Danmark efter selskabsskattelovens § 1, stk. 6, fordi ledelsen har sit sæde her i landet, eller begrænset skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, fordi selskabet har fast driftssted i Danmark.

Hvis virksomheden indskydes i et udenlandsk selskab, hvis ledelse får sæde i Danmark, vil selskabet være fuldt skattepligtigt her til landet. Der udgår dermed intet af dansk beskatningsret

ved at indføre adgang til, at selskabet uden videre kan indtræde i den hidtidige ejers skattemæssige stilling, for så vidt angår de overdragne aktiver og passiver.

I tilfælde hvor virksomheden indskydes i et udenlandsk selskab, hvis ledelse ikke har sæde her i landet, udgår der heller ikke noget af dansk beskatningsret, i det omfang selskabets adgang til at indtræde i den hidtidige ejers skattemæssige stilling alene omfatter de aktiver og passiver, der som følge af omdannelsen er knyttet til det udenlandske selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. For sådanne aktiver og passiver bevarer Danmark beskatningsretten. Eventuelle andre aktiver og passiver i virksomheden vil derimod blive anset for afstået af ejeren på tidspunktet for omdannelsen af virksomheden til handelsværdien på dette tidspunkt.

De udenlandske selskaber, der foreslås omfattet af virksomhedsomdannelsesloven, sidestilles også i andre sammenhænge med danske aktie- og anpartsselskaber. Eksempelvis vil et sådant udenlandsk selskab blive sidestillet med et dansk aktie- og anpartsselskab i relation til fusionsskattelovens regler, hvis det udenlandske selskab opfylder betingelserne for at være "et selskab i en medlemsstat".

Til § 10

Til nr. 1

Det foreslås, at rederivirksomhed placeret i et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 2 C, fremover kan omfattes af tonnageskatteordningen, såfremt "§ 2 C-selskabet" er koncernforbundet, jf. tonnageskattelovens § 3, stk. 1, med et rederi omfattet af tonnageskatteordningen.

Forslaget ændrer således ikke ved, at rederivirksomhed placeret i et "§ 2 C-selskab" som sådan ikke kan omfattes af tonnageskatteordningen, jf. tonnageskattelovens § 1. Det er alene, når "§ 2 C-selskabet" er koncernforbundet med et rederi omfattet af tonnageskatteordningen, at rederivirksomheden i "§ 2 C-selskabet" kan omfattes af tonnageskatteordningen.

Da forslaget indebærer, at "§ 2 C-selskaber", der er koncernforbundne, jf. tonnageskattelovens § 3, stk. 1, med tonnageskattede rederier, fremover kan omfattes af tonnageskatteordningen, finder undtagelsen i tonnageskattelovens § 3, stk. 1, 2. pkt., hvorefter rederierne kan undlade at træffe samme valg, når de ikke har fælles ledelse eller driftsorganisation og ikke driver virksomhed inden for beslægtede forretningsområder, tilsvarende anvendelse.

Forslaget sikrer således, at underskudsgivende rederivirksomhed ikke kan placeres uden for tonnageskatteordningen blot ved at placere den underskudsgivende del af rederivirksomheden i et "§ 2 C-selskab".

Til nr. 2 og 3

Det foreslås, at lejede skibe, som af et rederi videreudlejes, alene skal kunne omfattes af tonnageskatteordningen, såfremt lejer anvender skibet til formål, som ville kunne omfattes af tonnageskatteordningen, hvis skibet blev anvendt af udlejer selv.

Der er tale om en justering af regelsættet, så det bringes i overensstemmelse med hensigten bag tonnageskatteordningen.

Den gældende bestemmelse er formuleret således, at anvendelses-betingelsen alene skal opfyldes ved udlejning af skibe, som rederiet selv ejer. Betingelsen bør ikke kunne fraviges ved at udleje lejede skibe frem for egne (ejede) skibe, hvad enten der er tale om time- eller bareboat-charter.

Forslaget sikrer således, at indkomst fra skibe, der ellers ikke ville kunne omfattes af tonnageskatteordningen, bringes ind under tonnageskatteordningen, alene fordi der er tale om en videreudlejning.

Til nr. 4

Det foreslås præciseret, at alle rederier og operatørselskaber omfattet af tonnageskatteordningen til det skattemæssige årsregnskab skal vedlægge en skriftlig erklæring fra en revisor, om at betingelserne i tonnageskattelovens § 3, stk. 1 og 2, (samt § 6, stk. 2, 1. og 2. pkt. for så vidt angår rederier) er opfyldte, jf. tonnageskattelovens § 22, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4, 1. pkt.

Den gældende bestemmelse er formuleret således, at det er et rederis generalforsamlingsvalgte revisor, der skal udfærdige den skriftlige erklæring. Rederier, der grundet deres beskedne omfang, f.eks. omdannede partrederier, ikke afholder generalforsamling, vil ikke have en generalforsamlingsvalgt revisor.

Da den skriftlige erklæring fra en revisor imidlertid er en klar forudsætning for en effektiv kontrol af, om betingelserne i tonnageskattelovens § 3, stk. 1 og 2 samt i § 6, stk. 2, 2. pkt., er opfyldte, er formuleringen uhensigtsmæssig.

Forslaget sikrer således, at alle rederier eller operatørselskaber omfattet af tonnageskatteordningen, uanset størrelse, kan opfylde kravet til den skriftlige erklæring, hvad enten rederierne eller operatørselskabet har en generalforsamlingsvalgt revisor eller ej.

Det bemærkes, at en fritagelse fra revisionspligt, jf. årsregnskabslovens § 135, ikke kan dispensere fra vedlæggelsen af den skriftlige erklæring til det skattemæssige årsregnskab.

Til nr. 1

Det foreslås, at ophæve den vedtagne, men endnu ikke ikrafttrådte ændring af skattekontrolloven, som Europa-Kommissionen afviste som værende uforenelig med fællesmarkedet, jf. C5/2007 (ex N 469/2005).

Den vedtagne ændring, der foreslås ophævet, omhandler en undtagelse fra oplysnings- og dokumentationspligten, for så vidt angår kontrollerede transaktioner med udenlandske selskaber og faste driftssteder, når den indkomst, der oppebæres ved transaktionen, skal henføres til den tonnageskattede indkomst.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 11, nr. 1.

§ 12

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 11, nr. 1.

§ 13

Til nr. 1

Der er tale om en rettelse af en fejl i ikrafttrædelsesbestemmelsen til lov nr. 724 af 25. juni 2010, hvor § 1, nr. 34, har fået to forskellige ikrafttrædelsestidspunkter. Rettelsen sikrer, at kursgevinstlovens § 34, stk. 2-4 ikke ophæves, forinden kursgevinstlovens § 34 A træder i kraft, jf. § 20, stk. 7, i lov nr. 724 af 25. juni 2010.

§ 14

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, med den undtagelse, der følger af § 14, stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen af den foreslåede § 28 A i aktieavancebeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, og kursgevinstlovens § 3, § 6, § 23, 1. pkt., og § 24 A, jf. lovforslagets § 6, nr. 1, 2, 4 og 7.

De foreslåede bestemmelser og ændringer er foranlediget af de nye regler i selskabslovens § 33

vedrørende adgangen til at udskyde indbetalingen af en del af selskabskapitalen. Disse regler er endnu ikke trådt i kraft, idet tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren, jf. § 387, stk. 1, i lov nr. 525 af 12. juni 2009.

Bemyndigelsen til skatteministeren til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen af de foreslåede bestemmelser i aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven sikrer således, at de foreslåede skatteretlige bestemmelser kan sættes i kraft parallelt med de selskabsretlige regler.

Til stk. 3

Det foreslås, at justeringerne af reglerne om mellemholdingselskaber med datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier i aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B, jf. lovforslagets § 1, nr. 1-3, og i selskabsskattelovens § 31 D, jf. lovforslagets § 8, nr. 4, har virkning for indkomstår, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden.

Herudover foreslås det, at lovforslagets justering af selskabsskattelovens § 2 C, stk. 9, og § 11 B, stk. 4, nr. 3, 5. pkt., jf. lovforslagets § 8, nr. 1 og 3, ligeledes har virkning for indkomstår, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden.

Til stk. 4

Det foreslås, at forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og forslaget til kursgevinstlovens § 23, 2. pkt., jf. lovforslagets § 6, nr. 5, vedrørende bagatelgrænsen på 2.000 kr. i relation til beviser i obligationsbaserede udloddende investeringsforeninger, tillægges virkning fra indkomståret 2010.

Den skattepligtige kan for indkomståret 2010 vælge at opgøre gevinst og tab på fordringer, gæld i fremmed valuta og beviser i udloddende investeringsforeninger, der udelukkende investere i obligationer, efter de tidligere gældende regler i kursgevinstlovens §§ 16 og 23, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 26. oktober 2009, og aktieavancebeskatningslovens § 22, jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 25. januar 2010.

Hvis den skattepligtige vælger de tidligere gældende regler for 2010, skal valget træffes samlet for den skattepligtiges fordringer, gæld og beviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger. Gevinst og tab på beviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger skal således heller ikke indgå i opgørelsen vedrørende fordringer og gæld, hvis den foreslåede bagatelgrænse i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1, 2. pkt., fravælges. Tilsvarende vil den skattepligtiges fravalg af bagatelgrænsen i relation til fordringer og gæld, jf. kursgevinstlovens §§ 14 og 23, medføre, at den foreslåede bagatelgrænse i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1, 2. pkt., ikke finder anvendelse.

Fravælges den foreslåede bagatelgrænse for indkomståret 2010, skal den skattepligtige således medregne gevinst og tab på gæld i fremmed valuta ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis årets nettogevinst eller -tab sammenlagt med gevinster og tab på fordringer i fremmed valuta overstiger 1.000 kr., men uden hensyntagen til gevinst og tab på beviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger. Tilsvarende skal gevinst og tab på beviser i udloddende investeringsforeninger, der udelukkende investerer i obligationer, medregnes uden hensyntagen til den foreslåede bagatelgrænse på 2.000 kr., jf. forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Gevinst og tab på fordringer i danske kroner medregnes ligeledes uden hensyntagen til bagatelgrænsen i kursgevinstlovens § 14, stk. 1, 2. pkt.

Til stk. 5

Det foreslås, at aktieavancebeskatningslovens § 28, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende nedsættelse af anskaffelsessummen på aktier erhvervet i forbindelse med kapitalindskud til selskabet, og forslaget til kursgevinstlovens § 32, stk. 2 og 3, vedrørende fradrag for tab på finansielle kontrakter, jf. lovforslagets § 6, nr. 9-12, tillægges virkning fra indkomståret 2010.

Endvidere foreslås det, at fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3, 10. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 1, tillægges virkning fra indkomståret 2010. Ved det pågældende punktum fastslås, at anvendelse af en del af indkomsten til betaling af skatter ikke fratager en fond muligheden for at anvende realisationsprincippet på porteføljeaktier. Der er tale om en begunstigende regel. Hvis den ikke tillægges virkning allerede fra indkomståret 2010, vil fonde, der i 2010 anvender en del af indkomsten til betaling af skatter, blive afskåret fra at kunne anvende realisationsprincippet.

Det foreslås desuden, at kursgevinstlovens § 43, stk. 6, jf. lovforslagets § 6, nr. 17, vedrørende adgang til fradrag for tab på finansielle kontrakter, der er konstateret før indkomståret 2010, men som hverken omfattes af de gældende regler i kursgevinstlovens § 31 eller § 31 A, tillægges virkning fra indkomståret 2010. Der er tale om en begunstigede regel. Ved at tillægge bestemmelsen virkning fra indkomståret 2010, kan selskaber, der i 2010 har indkomst til udnyttelse af tabet, også mulighed for at få fradraget 2010.

Til stk. 6

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 33 A, stk. 5, om fradrag ved statusskifte til porteføljeaktie for tab i datterselskabsperioden, når tabene var fradragsberettigede inden harmoniseringen af selskabsbeskatningen af aktieafkast, har virkning fra og med indkomståret 2010. Det foreslås, at tabet skal selvangives i det indkomstår, hvor statusskiftet indtræder, og derefter udgør en del af skatteansættelsen for det pågældende indkomstår.

Hvis selskabet har selvangivet for indkomståret 2010 ved lovforslagets ikrafttræden, vil skatteansættelsen for indkomståret 2010 kunne genoptages.

Til stk. 7

Det foreslås, at lovændringen får virkning fra den 27. juni 2010, dvs. fra det tidspunkt, hvor den skærpelse af lovreglen, der blev gennemført ved lov nr. 724 af 25. juni 2010, trådte i kraft og har virkning. Den foreslåede lovændring er en lempelse i forhold til gældende regler.

Til stk. 8

Det foreslås, at præciseringen af ordlyden i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, nyaffattelsen af fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3, bortset fra stk. 3, 10. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 1, ophævelsen af fusionsskattelovens § 15 c, stk. 1, 8. pkt., jf. lovforslagets § 4, nr. 1, og ændringen af kursgevinstlovens § 31, jf. lovforslagets § 6, nr. 6, skal have virkning fra og med indkomståret 2011. Tilsvarende foreslås det, at ændringen af tonnageskattelovens § 1, jf. lovforslagets § 10, nr. 1, ligeledes har virkning fra og med indkomståret 2011.

Til stk. 9

Det foreslås, at lovændringen får virkning fra den 1. juli 2010, dvs. fra det tidspunkt, hvorfra kursgevinstlovens § 38 A, som blev indført ved lov nr. 724 af 25. juni 2010, har virkning. Den foreslåede lovændring er en lempelse i forhold til gældende regler.

Til stk. 10

Det foreslås, at ændringen af selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 3, 3. pkt., om realkreditobligationer m.v., jf. lovforslagets § 8, nr. 2, som udgangspunkt har virkning fra og med indkomståret 2010.

Det foreslås dog, at de finansielle selskaber kan vælge at anvende den foreslåede regel med virkning fra og med indkomståret 2008 eller fra og med indkomståret 2009. Dette afspejler, at det aldrig har været tanken, at der skulle være en asymmetrisk behandling af udlåne og de tilknyttede obligationer. Det foreslås, at alle selskaber i samme koncern skal træffe samme valg.

Til stk. 11

Det foreslås, at de foreslåede justeringer af lov om skattefri virksomhedsomdannelse har virkning for omdannelser med omdannelsesdato den 1. januar 2011 eller senere.

Til stk. 12

Det foreslås, at ændringen af tonnageskattelovens § 1, 3. pkt., har virkning fra og med

indkomståret 2011.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I x-lov om(populærtitel), jf.
lovbekendtgørelse nr., som
ændret ved ...og senest ved,
foretages følgende ændringer:

§ X. ---

1.

2.